

VÝSTAVA

Mladí architekti z ČVUT v únoru vystavovali své projekty věnované proluce u náměstí a továrně v podzámčí.

str. 2

VÍTĚZSTVÍ

Áčkový tým stolních tenistů se po neuvěřitelné sérii dvanácti výher v řadě suverénně drží na špičce tabulky.

str. 8

BITVA 1866

Martin Barus ve svém textu popisuje průběh bitvy u Mnichova Hradiště, která se letos 1. května dočká velkolepé rekonstrukce.

str. 11

KAMELOT

BŘEZEN 2016

ZPRAVODAJ MĚSTA
MNICHOVO HRADIŠTĚ

Tradiční masopustní průvod pohostily ve Veselé dvě desítky hospodářů

Letošní masopustní veselí ve Veselé, které se po více než 70 letech vrátilo do největší místní části Mnichova Hradiště, proběhlo od obnovy této tradice už po čtvrté. Na to, jaké byly tradiční oslavy masopustu dříve, se organizátoři novodobého masopustu ptali již před pár lety veselských pamětníků. Právě díky jejich vzpomínkám a sousedskému nadšení se povedlo masopust obnovit.

Maškarní průvod i letos začal už tradičně v sobotu 13. února v 13:13 hodin. Opět jej povolí trojice císařů, kteří navštívili vesnici v roce 1833, a nemohly samozřejmě chybět tradiční masky, které mají zajistit na celý nadcházející rok štěstí: medvěd, kozy, ras, smrtka, veselské kachničky, doktor nebo třeba cikánky.

Průvod vedl masopust neboli strakatý, do jehož kostýmu se už po čtvrté oblékl bývalý předseda spolku Veselá vesnice, s doprovodem camprů nesoucích veselskou vlajku. Tito vojáčky u každého domu, kde průvod zastavil, tančili a skákali, aby

Turci před každým stavením tančili, šermovali šavlemi a skákali do výše, aby zajistili úrodu. Foto: Honza Fůš

našemu regionu zajistili úrodu.

Síly pro masopustní veselí všichni účastníci postupně dopl-

ňovali prostřednictvím bohatého pohoštění, které připravilo přes 20 veselských rodin. U každého ze sta-

vení čekaly výborné sladkosti, kobližky i slané pochoutky a také něco na zahřání. ...7

58,4 %

Právě tolik procent respondentů se v dotazníku, týkajícího se vize pro naše město do roku 2026, vyjádřilo pro to, aby se radnice více zaměřila na výstavbu cyklostezek. To jen jeden z mnoha zajímavých výsledků, který přineslo 396 vyplněných anketních listků.

Chtěl bych velmi poděkovat nejen všem těm, kteří se do dotazníkového šetření v posledních týdnech zapojili a napsali nám vlastní názor, jak Mníchovo Hradiště v budoucnosti vidí, ale i těm, kteří neváhali obětovat vlastní volný čas, účastnit se veřejných setkání a diskutovat s námi o věcech týkajících se města, která považují za důležité. Výsledky šetření jsou nyní veřejně dostupné na www.mnhradiste.cz/budoucnost a věřím, že pro Vás budou stejně podnětné jako pro vedení města.

Veřejným setkáním nad výsledky dotazníkového průzkumu v úterý 23. února skončila série tříměsíčních konzultací s občany. Nyní už se pustíme společně s odborníky na jednotlivá témata do zpracování těchto cenných údajů. Koncem května bude vize rozvoje města veřejně představena v městském kině a následně předložena ke schválení zastupitelům. S Vámi budeme nadále konzultovat jednotlivá prostranství, ke kterým jste obrátili naši pozornost prostřednictvím dotazníku či během veřejných setkání. Již v březnu proběhne například diskuse ke konkrétní podobě úprav lesoparku a plovárny u Jizery.

Toto číslo Kamelotu je zaměřené především na život v našem městě, a tak je jedním velkým přehledem o činnosti hradištských spolků, škol a veřejných institucí. Do dubnového čísla Kamelotu připravujeme podrobný přehled o chystaných i již rozpracovaných investicích města.

Ondřej Lochman, starosta města

Hradišťáci si mohou adoptovat stromy

Spolek Žijeme pro Hradiště si na březen připravil první letošní akci. Nese název „Adoptujte si strom“ a jejím cílem je vysazení 200 kusů ovocných stromků podél silnice vedoucí z Mnichova Hradiště na Podolí.

Pokud byste měli zájem adoptovat strom uhrazený z grantu společnosti Škoda Auto, stačí se přihlásit

přes elektronický formulář na webových stránkách www.zijemeprohradiste.cz nebo vyplnit papírovou přihlášku u Farnářky z Ráje či ve Květince Veroniky Zlatuškové. Po zaplacení symbolických 100 korun na transparentní účet, ze kterých se bude hradit materiál potřebný k zasazení stromků, dostanete poukaz na jeden strom a na cedulku se

svým jménem, která se po zasazení na stromek připevní. Hromadné sázení mladých listnáčů je naplánováno na sobotu 19. března.

Máte děti, postavený dům, ale ještě jste nezasadili strom? Můžete si splnit i tuto povinnost.

Jakub Holas,
Žijeme pro Hradiště

zemní práce a doprava

Stavotrans s.r.o.

stavební a obchodní činnost

Černá silnice 369
295 01 Mníchovo Hradiště
tel.: 326 772 552
mobil: 603 533 128
stavotransmh@seznam.cz
www.stavotrans.cz

PROVÁDÍME:
zemní práce, nákladní dopravu, práce autojeřábem, terénní úpravy, stavební práce, základy RD, komunikace, zámkovou dlažbu, demolicí, inženýrské sítě

JSTE NA FACEBOOKU?
POTOM DEJTE LIKE
MNICHOVU HRADIŠTI
A BUĎTE V OBRÁZKĚ!

ITBUSINESS

Výhody:
10Gbit **INTERNET**
HD **TELEVIZE**, **ARCHÍV** 7dní
PEVNÉ, **MOBILNÍ** VOLÁNÍ
EXPRES SERVIS PC, TISKÁREN

internet | HDtv | LTEmobil | pevná

315 810 620

Comfeel
internet / televize / telefon

Ještě rychlejší internet
Nová nabídka TV programů
Volání Vás začne bavit

NOVÉ RYCHLOSTI A NOVÉ SLUŽBY

☎ 776 883 744

🏠 www.comfeel.cz

Strategický plán: Závěry názorového šetření Vzájemně se inspirujeme

Jedna velká etapa práce na strategickém plánu města je u konce. Více než 80 lidí si přišlo v úterý 23. února poslechnout do sálu Klubu výsledky dotazníkového šetření a vyjádřit se k závěrům, k nimž došli odborníci společnosti Agora CE, kteří přípravu strategického dokumentu ve spolupráci s projektovou manažerkou města zajišťují.

Dotazník vyplnilo a odevzdalo 394 respondentů, kteří odpovídali na to, jak se jim ve městě žije a co by se mělo změnit, aby se jim žilo ještě lépe. „V porovnání s počtem obyvatel Mnichova Hradiště se celkový počet vyplněných dotazníků může zdát jako relativně malý. S ohledem na průzkumy obdobného charakteru je to ale naopak standardní výsledek a všem, kteří se do dotazování zapojili, je třeba vřele poděkovat,“ konstatoval zástupce Agory Pavel Mička.

Co se týče vzorku dotazované populace, o něco častěji se do názorového šetření zapojovaly ženy, nejčastěji odpovídali obyvatelé ve věku od 26 do 45 let, tedy mladší generace, a častěji lidé s vyšším vzděláním. Čtyři z pěti respondentů lze rovněž považovat za starousedlíky, neboť ve městě žijí více než 15 let.

Jedna z prvních otázek cílila na to, které oblasti veřejného života lze

v případě Hradiště označit za negativní. Respondenti viděli potřebu změny zejména ve stavu veřejných prostranství, ve stavu silnic a chodníků, v nedostatku zeleně ve městě a v nabídce obchodů a služeb.

Velkým tématem se stala doprava, která byla hojně diskutována i v souvislosti s přípravou revitalizace Masarykova náměstí. Dvě pětiny dotázaných označily za nedostatečný počet cyklostezek v okolí města, obdobnému množství vadil stav vlakového nádraží a více než třetina respondentů si postěžovala na nadměrnou kamionovou dopravu. Často se však objevovaly i další nedostatky – špatný stav chodníků a komunikací a nevhodně umístěné autobusové nádraží.

Na veřejných prostranstvích

Hradišťákům vadí psí exkrementy, projevy vandalizmu a nevyhovující stav veřejných prostranství. Často se vyjadřovali pro jejich rekonstrukci. Nejednalo se pouze o Masarykovo náměstí. Opakovaně se v odpovědích objevovala také alej a chybějící lávka směrem na Horku, úprava parku u Jizery, vybudování plovárny a úprava letního kina.

Část otázek se točila i kolem bezpečnosti. Bezpečně se ve městě cítí 65,6 procent dotázaných, opačné pocity má 25,6 procent lidí. Z problematických míst byla nejčastěji jmenována širší lokalita mezi zámekem a náměstím (Benešovka, okolí kostela sv. Jakuba, Havlíčkova ulice), dále podloubí na náměstí i náměstí samotné, parky a okolí vlakového nádraží.

Návrhy na zlepšení života ve městě se částečně lišily i podle věku těch, kdo dotazník vyplnili. Mladší respondenti podpořili vznik veřejných sportovišť, střední generace budování cyklostezek a in-line drah a senioři nové volnočasové aktivity pro všechny. Nejméně příznivé podmínky pro trávení volného času má podle dotázaných mládež ve věku 13–18 let.

A jak by mělo město vypadat v roce 2026? Nejvíce zastánců získala představa města s nabídkou kvalitního bydlení a služeb pro místní, oblibě se těší také představa Hradiště jako turistického centra, nezávislého města a města s bohatým kulturním a společenským životem. Kompletní závěry dotazníkového šetření naleznete na webu města.

Redakce

V dotazníkovém šetření se často objevoval požadavek na úpravu lesoparku a bývalé plovárny. Přijďte se dozvědět něco nového o historii těchto míst a přemýšlet s námi o jejich úpravách. Uvidíme se v úterý 22. března od 17 hodin v sále Klubu. Alespoň část našich závěrů se bude v dalších měsících realizovat.

Starostové na německém masopustu.

V partnerském městě Mnichova Hradiště Erzhausen berou masopust velmi vážně. Na přípravách pestrého průvodu, v němž nechybí alegorické vozy, se podílí čtyři stovky dobrovolníků z karnevalového spolku, jehož členy jsou i obyvatelé okolních vesnic, jež s Erzhausenem masopust spolupřádají. Na ten letošní pozval starostu Ondřeje Lochmana jeho německý protějšek Rainer Seibold, a tak mohl starosta týden před masopustem ve Veselém zažít tradiční německý Fastnacht.

Návštěva však byla rovněž součástí přípravy společných pro-

jektů obou měst. Erzhausenští se letos chystají do Hradiště, aby se seznámili se zdejšími vzdělávacími systémy a sociálními programy, také zástupci hradištských spolků však dostanou možnost cestovat do Německa, aby u tamních přátel čerpali inspiraci. Jedním ze záměrů je například spolupráce hradištských základních škol a německé Hesse-nwaldschule (např. výměnné pobyty), mezigenerační projekt, jenž by propojil mladé lidi a seniory z obou zemí, a zástupci německého města se při plánované návštěvě také podělí o to, jak reálně vypadá značně medializovaný dopad uprchlické krize v jejich městě.

„Letošní spolupráce začíná teprve získávat obrysy. Zástupce Erzhausenu ale letos určitě pozveme 1. května na rekonstrukci bitvy z roku 1866, domlouvá se návštěva tamní rockové kapely na naši Sousedské slavnosti a zástupci Hradiště jsou srdečně zváni na posvícení, které se v Erzhausenem uskuteční v září. Konkrétní záměry budou jasné do konce dubna,“ vyjmenovává Ondřej Lochman.

V příštím roce oslaví obě města 20 let spolupráce, lze tedy očekávat, že společných projektů bude přibývat.

Redakce

Architekti představili své smělé plány s Hradištěm

Proluka na křižovatce Turnovské a Jiráskovy ulice a bývalá průmyslová čistírna v podzámčí známá jako Benešovka nedaly studentům architektury z Fakulty architektury ČVUT v Praze po celý zimní semestr spát. Právě tato dvě mnichovohradištská zákoutí a rozvinutí jejich potenciálu se staly zadáním jejich semestrální práce. S mnohdy velmi inovativními výsledky jejich snažení se mohli zájemci seznámit po celý únor v Galerii Konírna ZUŠ.

O vernisáž byl obrovský zájem a žádné z tabel si nemohlo stěžovat na nedostatek pozornosti. Přestože architekti Josef Mádr a Šárka Malošíková, vedoucí kurzu, předpokládali, že většinu studentů bude zajímat spíše opuštěná fabrika, své příznivce si našel i volný prostor u náměstí s naddimenzovanou křižovatkou. Každý ze studentů na vernisáži svůj projekt krátce odprezentoval, v dalších dnech mohli hotové projekty návštěvníci zkoumat na informačních panelech i prostorových modelech.

„Na těch modelech to vlastně stojí. Pro představivost je to nenahraditelný nástroj,“ vysvětlil Josef

Tým studentů z ateliéru MAMA, kteří se zabývali Hradištěm ve svých semestrálních pracích. Foto: 3x Redakce

Mádr, proč každý student musel rovněž vytvořit maketu navrženého objektu zasaditelnou do 3D mapy širšího okolí stavby.

Starosta Ondřej Lochman, který společně s ředitelkou ZUŠ Evou Ševců a radní Janou Podzimekovou výstavu zahajoval, poznamenal, že v případě proluky se projekty sice realizace patrně nedaří, o využití Benešovky však bude zastupitelstvo uvažovat.

Redakce

Jak by to jednou mohlo sloužit Benešovce?

Součástí výstavy byly i 3D modely, se kterými architekti pracovali.

Kdy zasedá zastupitelstvo?

V březnu se sice zasedání zastupitelstva města nekoná, už nyní si však mohou pravidelní účastníci jednání zapsat do kalendářů 18. duben, datum nejbližšího veřejného jednání nejvyššího orgánu města.

Městský úřad už také zveřejnil pravděpodobný výčet dalších termínů zasedání zastupitelstva na tento kalendářní rok: 15. června, 12. září, 7. listopadu a 12. prosince. Přehled je ovšem nutno brát jako orientační,

data se mohou v závislosti na řadě okolností měnit. V tuto chvíli se počítá, že se budou konat vždy zpravidla v pondělí od 17 hodin, a to v sále Klubu na Masarykově náměstí.

Materiály, které mají zastupitelé před jednáním vždy k dispozici, naleznou zájemci v předstihu na internetových stránkách města v sekci Zastupitelstvo.

Redakce

Vydejte se s historikem Po stopách války 1866

Muzeum města Mnichovo Hradiště pořádá v sobotu 2. dubna od 10 hodin tematickou procházku po městě, která nese název Po stopách války 1866. V průběhu procházky bude Mgr. Martin Barus, člen Komitétu pro udržování památek z války roku 1866, přednášet o průběhu bitvy samotné, ale také o okolnostech prus-

ko-rakouské války. Sraz účastníků je na nádvoří zámku.

Už v tomto vydání Kamelotu se můžete v článku Mgr. Baruse na straně 11 dozvědět o bitvě u Mnichova Hradiště celou řadu zajímavých podrobností.

Redakce

MASÁŽE PEDIKÚRA

Mob: 605 478 716 Nováková Jana, Olšina č. 25

MASÁŽE:

rekondiční a regenerační masáže zad, šíje, končetin
Lávové kameny, parafínové zábaly rukou,
reflexní masáže plosek nohou

MOKRÁ PEDIKÚRA:

ošetření kuřích ok, zarostlých nehtů,
masáž a peeling chodidel, lakování

Web: www.masazeolsina.cz

Prodej dárkových poukazů

NÁBYTEK
HONZA
ZDRAVÉ SPANÍ

ul.I.Olbrachta 426
Mnichovo Hradiště
tel.326 771 027

Liberec – tel.485161644
Mladá Boleslav – tel.326729155

AKCE
POSTEL bez DPH

bližší info na
www.nabytek-honza.cz

E-shop: obchod.nabytek-honza.cz/zdrave-spani

Domov Modrý kámen získal certifikát Vážka a téměř stoprocentní hodnocení

V loňském roce se podařilo Domovu Modrý kámen získat certifikát Vážka. Osobně nám jej předala ředitelka České alzheimerovské společnosti Mgr. Martina Mátllová na vernisáži Vánoční výstavy.

Česká alzheimerovská společnost toto ocenění uděluje po hloubkovém auditu, v rámci kterého sleduje spokojenost klientů, naplňování jejich potřeb, chování pracovníků, jejich oddanost, spolehlivost a vstřícnost. Zázemí pro klienty i zaměstnance musí splňovat jejich léty osvědčené standardy a metodiky. Na vypracování těchto dokumentů v našem domově se velkou měrou podílela metodička Iva Macounová.

Služba se hodnotí bodovým systémem a bere v úvahu vybavenost oddělení a zázemí pro pracovníky. Naše hodnocení bylo 83,5 z 85 možných získaných bodů. Ztráta 1,5 bodu byla za úpravu poskytované stravy. Podle hodnocení společnosti nemáme stravu upravenou specifickým potřebám klientům s Alzheimerovou nemocí.

Hodnotitelům se líbil nápad s domky, autobusovou zastávkou a chvály i březový háj. Pro klienty se u nás totiž otevřelo celé druhé patro. Na zábradlí jsou přišroubované plaňky, což podtrhuje náznak Vesničky, jak se toto oddělení jmenuje. Některé části chodeb jsou upravené do jednotné barvy stěn i dveří. Na konci dlouhé chodby je fototapeta – pohled do krásné české krajiny s

Ředitelka České alzheimerovské společnosti předává certifikát Vážka.

Obyvatelky Domova Modrý kámen na dekorativní zastávce.

heřmánkem a lesem v pozadí.

Výborně byly hodnoceny pracovníce, které se podílejí na poskytované péči, zejména za to, jak jsou vnímavé k potřebám klientů. Dobrou praxí je i stálý pracovní kolektiv pod vedením Marie Tůmové. Ten by ale nemohl odvádět tak dobrou práci kdyby mu nepomáhali i ostatní zaměstnanci – všeobecné sestry, servírky, pradlenky, aktivizační pracovníce a další. Ráda bych jim touto cestou poděkovala.

V letošním roce máme v plánu pokračovat v další spolupráci s Českou alzheimerovskou společností, vybudovat u nás její kontaktní místo a zapojit se do akce „Dny paměti“.

Marie Smutná,
ředitelka Domova Modrý kámen

Cyklus článků

Volný seriál článků o Domově Modrý kámen, poskytovatelí sociálních služeb, jsme zahájili už v minulém čísle. Na článku o životě v Domově a akcích, které pořádá, tentokrát navázala informace o úspěchu v podobě certifikátu Vážka, jenž je oceněním zdejších služeb. V dubnovém čísle se dočtete o kapacitě Domova Modrý kámen a o způsobech, jak je možné stát se jeho obyvatelem.

Farmářské trhy se vrátí do města na Bílou sobotu

Jedním z jarních rituálů je v Mnichově Hradišti již několik let i počátek sobotních farmářských trhů na Masarykově náměstí, které nástup jara doprovázejí. Letos začnou na Bílou sobotu, 26. března, a budou probíhat po celý rok až do poloviny prosince.

První jarní trhy nabídnou například sadbu, květiny, maso a uzeniny, mléčné výrobky, různé druhy pečiva, koření nebo třeba řemeslné výrobky z regionu. Zelenina a ovoce sice ještě nebude letošní, ale i tak vám

Zahradnictví Kochánky a farma rodiny Janouškových přivezou vlastní skladovaná jablka, hrušky, kořenovou zeleninu, česnek, cibuli, kapustu, zelí, pórek anebo třeba červenou řepu. Sortiment se s příchodem teplého počasí bude navíc rozšiřovat a obměňovat podle sezony.

Nezapomínejte, že trhy mohou být příležitostí i pro vás. Také vy můžete pravidelně nabízet na Masarykově náměstí své výrobky, ovoce, zeleninu anebo květiny ze zahrádky. Stačí jen kontaktovat pořadatele a domluvit se na konkrétních podmínkách účasti.

Více informací o trzích naleznete na www.trhyfarmarske.cz a nebo se můžete kvůli sledování aktuálního dění připojit do facebookové skupiny Pojizerské Farmářské Trhy. Pak už vám žádná novinka neunikne. Těšíme se na vás v sobotu 26. března 2016 na Masarykově náměstí.

Pavla Honzů,
organizátorka farmářských trhů

Začíná jarní očista města

Ve středu 16. března bude zahájeno jarní čištění místních komunikací. První etapa se bude týkat ulice Čs. armády, parkoviště v ulici Dr. Hořice, Hřbitovní, Jiráskovy, Lidické, Masarykova náměstí a ve spolupráci s krajskou správou a údržbou silnic také Turnovské, V Lípách a Víta Nejedlého.

„Prosíme řidiče aby respektovali omezení parkování dle dopravního značení. Rozpis čištění dle jednotlivých ulic je k dispozici v harmonogramu na webu města,“ vzkazuje Pavel Král, vedoucí odboru investic a komunálního hospodářství.

Redakce

Zámek otevírá sezónu na konci března

Státní zámek Mnichovo Hradiště je perlou, která do města každoročně přiláká tisíce návštěvníků. Tento největší turistický cíl v okolí zahájí letošní sezónu o Velikonocích, konkrétně 25. března, a to komentovanými prohlídkami zámeckého divadla. Těch se mohou zájemci zúčastnit od 25. do 28. března každý den, vždy od 10:30 hodin. Součástí prohlídky je i návštěva barokního jeviště.

Příprava nové sezóny však není to hlavní, co zaměstnance zámku v majetku Národního památkového ústavu (NPÚ) aktuálně zaměstnává nejvíce. Prioritu má takzvaná Základní evidence státního historického majetku. Jedná se o již několik let probíhající postupnou digitalizaci veškerého mobiliáře na hradech a

zámcích spravovaných NPÚ a odborných popisů těchto předmětů.

„Na zámku Mnichovo Hradiště je umístěno přes 60 tisíc historických předmětů zařazených do pokladnice České republiky, takže na tomto úkolu pracujeme již několik let. Nyní probíhá inventarizace zpracovaného, míříme tedy do finále,“ říká Soňa Šváblová ze správy zámku.

O tom, že na mnichovohradištském zámku rozhodně je co digitalizovat, svědčí také ocenění, kterého se památka v loňském roce dočkala. Česká republika vloni jako první z postkomunistických zemí hostila Attingham Study Programme, prestižní kurz, v rámci kterého čestí organizátoři z Národního památkového ústavu a Národní galerie předsta-

vovali bohatství památek patřících v České republice k světovým špičkám památkářského a umělecko-historického oboru. Britská nadace Attingham Trust, která kurs zaštiťuje, si dokonce vyžádala rozšíření programu. Právě sbírky Zámku Mnichovo Hradiště vyhodnotili památkáři jako jednu z dvaceti nejatraktivnějších v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (pro představu: v ČR existuje na 400 hradů a 1600 zámků)!

Březnový program zámku je tedy už nyní znám, o dalších chystaných akcích se mohou zájemci dozvědět od začátku sezóny na webové adrese www.mnichovo-hradište.cz.

Redakce

Městská policie rozdávala reflexní pásky

V prvních měsících letošního roku řešila Městská policie Mnichovo Hradiště trojnásobně víc problémů se špatně zaparkovanými vozidly, než tomu bylo ve stejné části loňského roku. Ne že by problémů s parkováním přibýlo, strážníci se však právě na parkování zaměřili. Měsíčně dnes rozdávají i 150–200 takzvaných „parkovaček“, a tak se hodlají výrazně zaměřit na prevenci. Už v příštím čísle Kamelotu se dočtete o problematice místech, kde dochází k prohřeškům nejčastěji.

V dubnu, který je tradičně pro policii měsícem bezpečnosti, se strážníci zaměří na rychlou jízdu. „Ve spolupráci s místním územním odborem Policie ČR jsme vytipovali 16 míst, na kterých začneme v dubnu měřit dodržování maximální povolené rychlosti. Půjde o osm míst v Mnichově Hradišti a o osm dalších v místních částech. Řidiči jistě brzy přijdou na to, o která místa se jedná,“ komentuje velitel Petr Kožený.

A co zaměstnávalo strážníky v únoru? V pondělí 8. února v 17:45 hodin přijala hlídka telefonické

oznámení od občana, že v chatové oblasti Horka se u jedné z chat pohybuje podezřelý muž. Strážník se vypravil na místo, kde zjistil, že u jedné z chat je vyražená skleněná výplň dveří a přistaven žebřík. Na místo zavolal hlídku Policie ČR, se kterou společně zadržel pachatele trestného činu. Jednalo se o muže cizí národnosti.

Po celý měsíc se strážníci rovněž potýkali s nadprůměrným počtem zaběhlých psů. Všechny až na jednoho, který byl převezen do

útluku v Lysé nad Labem, se podařilo vrátit nebo jim najít nové majitele.

V sobotu 13. února rozdávali strážníci na masopustu ve Veselém, kde usměrňovali dopravu a dohlíželi na pořádek, reflexní pásy. Ty si odnášeli zejména děti a senioři. V pondělí 22. února v rozdávání pokračovali společně se starostou a místostarostou. Drobnou pomůcku zvyšující bezpečnost chodců dostalo zhruba 350 žáků.

Redakce

Velitel městské policie a místostarosta rozdávají reflexní pásy žákům

Velkonoci, velkonoci, kdes tak dlouho byla?

Velikonoce získaly své jméno od noci z Bílé soboty (letos 26. března) na Neděli velikonoční, které se odehrávala říkalo noc Velká. Mohly naše babičky vzpomínat na bohoslužby připomínající Vzkříšení podobně jako štedrovenčení půlnoční připomínají narození Krista? Nemohly.

Mnohé určitě překvapí, že za časů našich babiček se velikonoční noc slavila ve dne, a Velikonoce současné jsou tak romantičtější než ty v minulosti. Vzkříšení se totiž znovu slaví v noci od 60. let minulého století (tak bývalo slaveno v prvních

dobách křesťanství až do století čtvrtého).

O velikonoční noci se do temného kostela přináší velká svíce zvaná paškál. Jistě znáte pořekadlo vzít někoho „na paškál“, málokdo však ví, z čeho pochází. Před paškálem se přísahal a taková přísaha měla velkou váhu, protože paškál symbolizuje vzkříšeného Ježíše Krista.

Známa velikonoční koleda začíná slovy „Hody hody do Provody“. Ona tajemná „Provoda“ je Provodní neděle, která přichází po pomlázce. Je druhou nedělí velikonoční. Jméno

má od průvodu, tedy církevních procesí, ve kterých přicházeli do kostela v bílém oblečení ti, kdo byli o velikonoční noci pokřtěni.

O této neděli se připomíná setkání apoštola Tomáše (známého jako „nevěřící Tomáš“) se vzkříšeným Ježíšem. Apoštol Tomáš nevěřil ostatním, že Ježíš vstal z mrtvých, a přál si setkat se s ním. Jeho přání bylo vyslyšeno, a proto se tato neděle nazývá také nedělí Božího Milosrdenství.

Daniela Břoušková

A PAK ŽE LETOŠNÍ ZIMA NESTÁLA ZA NIC...

Pár týdnů se zdálo, že letošní zima bude konečně mít blíž k romantické představě o nejmraznějším ročním období, které tak půvabně ve svých kresbách zachycoval Josef Lada. Nakonec se zařadila po bok těch dalších teplotně nadprůměrných zim, s nimiž máme co dočinění v posledních letech. Někde však i přes vesměs vysoké teploty mráz čaroval. Ledové dílo, za které by se nemusel stydět ani sám Mrazík a jehož fotografií nám zaslala členářka Iva Vávrová, vytvořil i letos pan Vladimír Vávra. Autorka snímku fotografii doplnila i několika veršičky: „Rampouch visí ze střechy a vymýšlí neplechy. Má však zmrzlé nožičky, hlavičku i ručičky. A tak jenom viset musí, kdo chce, ať to taky zkouší.“

Ochotníci o rodině a manželství

Vstupenky na novou premiéru místních ochotníků, pořádanou v městském divadle v sobotu 5. března (informovali jsme v minulém čísle), zmizely rychle jako pára nad hrncem. V prodeji v Klubu jsou ale stále ještě vstupenky na první reprízu komedie Rodina je základ, jež se odehrává rovněž v městském divadle, a to v sobotu 19. března od 19:30 hodin. Tak nezaváhejte!

Pokud se vám ve veselé společnosti amatérských herců zalíbí, pak tu máme s předstihem potěšující novinku. Ochotníci ze sousedního Bakova už kývli na to, že v hradištském městském divadle odehrají ve čtvrtek 28. dubna svoji úspěšnou komedii Manželství až za hrob. Bakovští herci divákům směle vzkazují: „Manželství jako téma se dá pojímat na tisíc způsobů, my jsme ale objevili ten tisíc první.“ Ať už hraje místní nebo přespolní, vstupenky zakoupíte vždy ve Vašem Klubu.

Jiří Senohrábek
Klub Mnichovo Hradiště

Pokořitele všech osmitisícovek světa málem zabily boby

Žoviální přístup k divákovi, líčení horolezeckých dobrodružství z nejvyšších hor světa ve formě srozumitelné i naprostému laikovi. To je to, čím na besedách sbírá body Radek Jaroš, jeden z nejúspěšnějších světových horolezců, teprve patnáctý obyvatel planety Země, kterému se podařilo pokořit všechny osmitisícovky.

Požární hlídky snad prominou, že pro jednu byla v pondělí 22. února z úcty k publiku překročena doporučená bezpečnostní kapacita sálu a diváci ve stopadesátimístném kině překonali jeho dosavadní návštěvní rekord, když se jich na čtyři desítky vtěsalo, prosíc uvaďčku, i do postranních přístupových uliček. A také po bok pódia.

„Trvalé osídlení je na Zemi v místech do 4500 metrů nad mořem, výše to není možné,“ říká publiku rodák z Nového Města na Moravě, jehož koníčkem i živobytím je už po tři desítky let stoupat v pár dnech do výšky takřka dvojnásobné. Pokora se v jeho vyprávění a zcela jistě i v přístupu k horolezectví střídá se

Kino praskalo ve švech.

zdravým cynismem. Mezi promítanými fotografiemi z expedice publiku jen tak mezi řečí servíruje i snímek umrzlého kolegy z jiné expedice, kterého při stoupání pouhých 50 metrů pod jedním z vrcholů minuli a jenž zkrátka neměl potřebnou dávku štěstí, kondice a rozumu. Hrůzný výjev v blesku střídá svěbytný humor: „Kamarádky nás poprosily, abychom vynesli jejich tanga na osmitisícovku. Tak jsme jim jejich přání rádi splnili.“

Nejčastěji skloňované jméno patří Jarošovu patrně nejoblíbenějšímu parťákoví, Mladoboleslaváku

Petru Maškovi. S ním také na pákistánském Nanga Parbatu, přezdívaném Hora Zabiják, zažil velkou lavinu, která oba minula poměrně těsně. „Naštěstí nás zasáhla jen tlaková vlna,“ říká Jaroš.

Ač jde ve velehorách permanentně o život, vážněji, zdá se, hazarduje Jaroš se zdravím v nižších nadmořských výškách při sportovních disciplínách, jimiž si jako čerstvý padesátník udržuje kondici: „Na snowboardu jsem si utrl ramię. To si užilo také na divoké vodě, kde jsem si ho pro změnu vykloubil. V den mých narozenin. Jízda s profíky na bobech mi přivodila měsíční pracovní neschopnost. Kluci po jízdě svěže vyskočili z bobu, který se celou dobu šíleně klepal, pro mě, omláceného, musel dorazit vrtulník,“ šokuje Radek Jaroš.

Dvouhodinová beseda v nabitém hradištském kině byla zakončena autogramiádou.

Jiří Senohrábek,
Klub Mnichovo Hradiště

CO SE VY KLUB ALO V KULTUŘE

Pražské Divadlo Ungelt, jehož dramaturgie je založena na prezentaci hereckých legend v komorních komediích a dramatech, je v Mnichově Hradišti již stálým hostem. V pátek 5. února sem přivezlo žánrově neukotvenou hru svého stálého spolupracovníka Pavla Ondrucha s názvem Kurtizána. Chantall Poullain (vlevo) sekundovala Regina Rázlová, jejíž filmový a divadelní comeback po předchozích životních a uměleckých peripetiích je dosud čerstvý, a také o generaci mladší Igor Orozovič, který se po svých začátcích na progresivních ostravských scénách již v dresu člena činohry Národního divadla etabloval v nejlepšího herce svojí generace. Pokud dopadnou započatá jednání s Divadlem Kalich úspěšně, v příštím roce by Hradiště mohlo Orozoviče přivítat znovu, tentokrát dokonce po boku Ivy Janžurové. Foto: Jiří Senohrábek

V jiném světě ve společnosti záhadologa Milana Doležala (stojící) a móderátora Jarka Hylebranta se publiku takřka vyprodané kino líbilo. Na desítkách odevzdaných anketních lístků si v úterý 9. února obecenstvo, které si přišlo vyslechnout přednášku o komunikaci s duchy zemřelých, řeklo o pokračování talk show o nevysvětlitelných věcech mezi nebem a zemí a přímo také o další téma – Tajemná místa v okolí Mnichova Hradiště. Klubu se již pro druhé pokračování cyklu V jiném světě podařilo domluvit konkrétní termín. Zájemci, pište si: pondělí 16. května, opět od 18:30 hodin v městském kině. Foto: Jiří Senohrábek

Nejen kultura, ale i gastronomie dává příležitosti k příjemným lidským setkáním. Důkazem toho byl v neděli 21. února Restaurant Day, který do sálu Klubu přilákal 25 kuchařů a odhadem na pět stovek jedlíků. Z české klasiky šel nejvíce na odbyt guláš, bramboráky a bramborové placky, na výběr byly ale také speciality, z nichž se velké oblibě těšily třeba vietnamské jarní závitky s mangovým salátem. Mnichovo Hradiště se do této evropské akce zapojilo poprvé. V květnu se uvažuje o novém gurmánském setkání, tentokrát patrně pod širým nebem. Reportáž z této akce a více fotografií přinese dubnový Kamelot. Foto: Daniela Sedláková

Ve čtvrtek 25. února nadchly publikum tři smyčce Pro Arte Tria. Skální členové Kruhu přátel hudby předem poučeně věděli to, co možná dosud nedokáže docenit širší počet místních: Do Hradiště zajíždějí zahrát nezdávka hudebníci s koncertní zkušeností z nejslavnějších světových sálů – členka Pro Arte Tria, houslistka Marie Fuxová, kupř. vystoupila v newyorské Carnegie Hall nebo v salcburském Mozarteu. Vedle toho se v Hradišti často rozeznávají vzácné nástroje, z nichž mnohé mají interpreté zapůjčené z předních muzeí – to byl právě při posledním koncertě případ violoncellistky Jitky Vlašánkové, která hraje na nástroj z 18. století z majetku Národního muzea. Nejblíže příležitost potvrdit si kvalitu hradištských koncertů vážné hudby mají i neabonentní 31. března při vystoupení Sedláčkovy kvarteta. Opět smyčce! Foto: Archiv Pro Arte Tria

POSBÍRAL JIŘÍ SENOHRÁBEK

V březnu přijďte do kina na Trabanty či Polednici

Městské kino věnuje v březnu víc než polovinu projekcí českým filmům. Budou to opakování žádaných titulů jako Lída Baarová, Zkáza krásou, Řachanda či Rodinný film a vedle toho přineseme filmy slibující komerční úspěšnost i vysokou kvalitu (alespoň některé z nich). Můžete se těšit především na dvě luxusní premiéry – dobrodružný cestopis Trabantem do posledního dechu, který uvádíme 17. března, a 31. března na českou komedii Teorie tygra.

Na nové Trabanty můžete zajít k nám do kina v březnu hned třikrát. Vzhledem k masivní propagaci filmu

formou soutěže o slavnostní předpremiéru očekáváme značný zájem diváků, a to nejenom fanoušků Dana Přibáně. Naše kino se již od počátku vyhlášení soutěže velice aktivně účastnilo a v konečném hodnocení skončilo na velmi pěkném 10. místě v absolutním počtu hlasů (328) a na 9. místě podle velikosti města ze 61 zúčastněných kin. Zvítězilo kino Centrum Havířov s 2469 hlasy. Všem, kteří jste bojovali za naše kino, ještě jednou děkujeme. Jistě se na film přijdete podívat!

Další nové české filmy v programu jsou horor Polednice (s Polednicí

K. J. Erbeny má jen velmi volnou souvislost), komedie s Ondřejem Sokolem v hlavní dvojroli s názvem Dvojnici a muzikál Decibely lásky, vzpomínající na nejslavnější hity Michala Davida.

Velmi bohatá je i nabídka animovaných filmů pro děti – hned začátkem března to bude nesmrtelný Ferda Mravenec, dále veselé veverky v komedii Alvin a Chipmunkové: Čiperná jízda, další „zvířecí“ animáky Zootropolis: Město zvířat a Kung fu panda 3.

Artové filmy jsou zastoupeny irským dramatem Room, komedií

Ave, Caesar! (zahajovací film letošního MFF v Berlíně) s výborným hereckým obsazením a pro pamětníky je tu obnovená digitalizovaná premiéra slavné gangsterky Kmotr z roku 1972.

Do kin také přichází německá komedie s velkým potenciálem s názvem Chůvák (od producenta filmu Fakjů pane učiteli), slibující dobrou zábavu nejen pro mladé, a akční komiksová adaptace Deadpool, který své fanoušky také jistě nezklame.

Marcela Jindřísková,
Kino Mnichovo Hradiště

Kvartetní hudba má v Mnichově Hradišti tradici

Cyklos koncertů Kruhu přátel hudby Klubu Mnichovo Hradiště se blíží ke svému vrcholu. Na abonentním večeru ve čtvrtek 31. března v 19 hodin vystoupí v městském divadle Sedláčkovy kvarteto. Smyčcové kvarteto je v Mnichově Hradišti každoročním symbolem „vážné“, ale krásné hudby. Pro zasvěcené posluchače komorní hudby jsou skladby pro čtyři smyčcové nástroje populárních autorů velmi přitažlivé, protože kvarteto je přece jen již „malý orchestr“.

Mladé kvarteto vzniklo v roce 2006 na Akademii múzických umění v Praze a navazuje na tradici Sedláčkovy kvarteta, působícího v Plzni v letech 1974–1994. Tradice je spojena rodinnou vazbou obou primáriů. Michal Sedláček, nynější primárius kvarteta, který v Mnichově Hradišti odehrál již samostatný recitál, je vnukem Jana Sedláčka. Dalšími členy kvarteta jsou Jan Maceček (2. housle), Vít Kubík (viola) a Karel Chudý (violoncello).

První důležité poznatky v oblasti komorní hry získal soubor u Jiřího Panochy, primária Panochovy kvarteta, pod jehož vedením také studoval komorní hru na AMU. Všichni členové mají vynikající zkušenosti jak se sólovou, tak komorní hrou a spolupracují s předními českými i zahraničními pedagogy, kteří působí v ansámblech jako např. Stamicovo či Kocianovo kvarteto, Alban Berg Quartet, ARIA Quartet či AVIV Quartet. Soubor se několikrát zúčastnil mistrovských kurzů „Internationale Sommer Akademie Pra-

Sedláčkovy kvarteto ve Dvoře Králové. Foto: Václav Bartoška

VIOLONCELLISTA KAREL CHUDÝ K PROGRAMU KONCERTU V MN. HRADIŠTI

Sedláčkovy kvarteto podporuje vznik nových děl mladé generace českých skladatelů (Teml, Slavický, Hořinka ad.). Někteří z nich mu svá díla věnovali, a tak je často premiérují. Smyčcový kvartet č. 5 Jiřího Temla, který je na programu večera koncertu tohoto mladého kvarteta v Mnichově Hradišti ve čtvrtek 31. března, měl premiéru loni na podzim. Máte možnost se s ním tedy seznámit předem.

Co nám o této skladbě sdělil manažér a violoncellista smyčcového kvarteta Karel Chudý? „Smyčcový kvartet č. 5 Jiřího Temla je dílem drobným. Jedná se o jednovětou, zhruba desetiminutovou kompozici, která v sobě nese prvky všech předchozích kvartetů Jiřího Temla. Kvartet byl napsán v minulém roce a je Sedláčkovu kvartetu věnován. Premiéra v po-

dání našeho ansámbu se uskutečnila v Rokycanech dne 29. září 2015 při koncertě Kruhu přátel hudby.

Kvartet v sobě nese především rytmické prvky, které jsou vytvořeny ze silných názvuků folklorních motivů. Tím toto dílo připomíná dřívější kvartet s názvem Vivat Stravinskij. Ovšem nechybí ani niterná místa, připomínající zastavený čas a pohyb. Vysoké tóny se prolínají v osobitě témbrovosti, vytvářejí dojem nekonečného prostoru. To vše je stále kombinováno a střídáno, čímž vzniká typicky svěží hudební jazyk Jiřího Temla.

K ostatním skladbám našeho programu můžeme eventuelně něco říci při koncertě.“

Přijďte si tedy poslechnout interpretaci a průvodní slovo Sedláčkovy kvarteta.

Galicijští dudáci a bubeníci svou hudbou rozdali kus španělského slunce

Diváci u stolků na sále Klubu byli onoho pátečního večera 12. února zpočátku možná až příliš spořádaní a nesmělí, vzápětí se ale nechali strhnout temperamentem přesně desítky ohnivých španělských muzikantů a hudebníků. Zvuky z dolu, jak se v překladu jmenuje hudební uskupení Sons da mina ze severozápadu Španělska, které hostovalo na Večeru galicijské hudby, slíbily zpočátku hodinový koncert, ve skutečnosti ale dohrály poslední notu takřka po dvou hodinách na pódiu.

Hudební večer moderovali Dana Lamačová a Jiří Senohrábek, aby ve třech vstupech informovali publikum o galicijské hudbě, španělském víně

i tamních lahůdkách včetně iberské šunky a chutných slávek, které s sebou hosté přivezli pro své posluchače z domoviny. Co se vína týče, dostali všichni diváci první sklenku z Pyrenejského poloostrova hned jako pozornost ke vstupence. Během večera si pak mohli nechat dolít z pěti vín z různých španělských regionů včetně Navarry či La Manchy, čtyř červených a jedné bílé odrůdy.

Už následující den odpoledne, v sobotu 13. února, měli hudebníci opět napilno, a to na dalším ročníku Veselského masopustu.

**Jiří Senohrábek,
Klub Mnichovo Hradiště**

Na gymnáziu funguje Filmový klub i podpora fairtrade

Akce Jeden svět na školách, kterou pořádá nezisková organizace Člověk v tísni, již několik let umožňuje studentům promítat na školách dokumenty týkající se například lidských práv, nedemokratických režimů nebo životního prostředí. Na našem gymnáziu tyto snímky promítá filmový klub již třetím rokem.

V letošním školním roce jsme doposud uspořádaly čtyři projekce, z nichž největší úspěch měl norský

dokument Na sever od slunce, na který se přišlo podívat sedmnáct studentů. Pomocí skvělého dokumentu Raději vidličky než nože jsme chtěli upozornit na alternativní možnosti stravování a pro zpestření jsme během filmu podávaly vegetariánské i veganské ochutnávky, což mělo u diváků úspěch.

V rámci našeho fairtradového projektu jsme také minulý rok promítaly film Krev v mobilech, který

poukazyval na dětskou práci.

V současnosti se snažíme pro naše gymnázium získat titul Fairtradová škola. Produkty podporující spravedlivý obchod (při jejich výrobě nebyla porušena lidská práva) jsou k dostání ve školním kiosku, studenti mají také možnost objednat si další libovolné zboží, které běžně neobjednáváme, ze stránek fairtraden-trum.cz.

V minulosti jsme již pomáhaly

s přípravou Férové snídaně, která se pořádá každý rok po celém světě, a také se snažíme o spravedlivém obchodu informovat nejen studenty, ale i veřejnost. Stánek se všelijakými informacemi o fairtrade jsme měly na dnu otevřených dveří gymnázia i na sousedských slavnostech.

**Roxana Kubovská
a Lucie Kotvalová, Gymnázium
Mnichovo Hradiště**

Co připravila městská knihovna pro své čtenáře na březen?

Stejně jako každý rok, i letos je březen vyhlášen Měsícem čtenářů a většina knihoven v naší zemi se snaží připravit pro své čtenáře zajímavé a netradiční akce. Naše knihovna není výjimkou.

Pro děti, které rády čtou, ale třeba se také chtějí o knížkách něco dozvědět, bude 8. března od 16 hodin připravena čtenářská dílna. A samozřejmě nevynecháme ani cyklus Dneska čte..., ve kterém dětem předčítají rodiče. Tradici se rovněž stává, že naši knihovnu v březnu navštěvují děti z mateřských škol. Tentokrát přivítáme mateřskou školu z Loukovce, a to 9. března dopoledne.

Dospělé návštěvníky by mohl zaujmout prodej vyřazených knih, který zajišťujeme po celý měsíc, pro seniory máme vedle toho připravený kurz, který je seznámí s internetem a naučí je s ním pracovat.

Ke konci března se můžeme společně těšit na další přednášku s RNDr. Josefem Herinkem, tentokrát o Václavu Vojtěchovi, který se jako první český cestovatel dostal do Antarktidy s americkou expedicí.

Těšíme se na setkání s Vámi na některé z naplánovaných akcí!

**Miroslava Nitschová,
městská knihovna**

Městská knihovna již počtvrté přivítala malé posluchače! Ve středu 10. února v 17 hodin se knihovna opět zaplnila dětmi a jejich rodiči. Ze svých oblíbených knížek tentokrát předčítal pan Lukáš Umáčený, tatínek našich malých čtenářek Verunky a Kačenky.

Nejprve přečetl úryvky z knížky Bernarda Clavela O černém

beránku a bílém vlkovi, která vyprávěla příběh o neobvyklém přátelství chytrého beránka a starého vlka snažících se neustále vyzrát nad lidmi, kteří je pronásledují, druhá kniha byla velmi stará, ještě po tatínkovi pana Umáčeného. Jmenovala se Démantové hory a šlo o převyprávění korejských pohádek Vlastou Hilskou.

Tatínek našich čtenářek měl pro všechny posluchače bez rozdílu věku připravené ještě další překvapení. Po každém přečteném příběhu kladl otázky, a kdo správně odpověděl, dostal sladkou odměnu. Dvanáct dětí tak strávilo příjemnou hodinku v naší knihovně a na rozloučenou si ještě každý odnesl nafukovací balónek.

Líného Honzu či princezny nemusí děti potkat jen v knížkách

Vždy jednu sobotu v měsíci se odpoledne scházejí v městském divadle obvykle stále stejné tváře malých a velkých vyznavačů pohádek. Klub Mnichovo Hradiště, který je pro vás připravuje, by existenci této milé divadelní tradice rád šířil i mezi další rodiče menších dětí a věří, že se informace o ní dostane také díky Kamelotu hromadně třeba i do čtvrti za zámek, kde je koncentrace dětí velmi silná. Rodiče znavení celotýdenní prací, jistě ocení pohodovou hodinku, kdy se jich jejich ratolet nebude na nic ptát, ani je neúnavně vybízet ke stále novým fyzickým aktivitám.

Dramaturgie pohádek i výběr divadelních společností jsou pestré. V únoru se více než stovka diváků (v divadelním sále je ale míst víc než dvojnásobek!) kochala výtvarně důvěrně známými kulisami, když se hrála pohádka Josefa Lady O strašně líném Honzovi.

Nyní v březnu, konkrétně v sobotu 19. března od 15 hodin, se malí i velcí oddají úplné klasice. Pražské Divadlo Pohádka si na tento den připravilo příběh O chytré princezně na námět Boženy Němcové. Vyprávět se v něm bude o velkém přání, pekelné pomoci, nesplnitelných úkolech, chytrosti, ale hlavně o velké lásce.

V dubnu, přesněji řečeno v sobotu 16. dubna od 15 hodin, se do Hradiště vypraví z Lysé nad Labem veselý Krejčík Honza, interpret dobře známý z programu nejedné slavnosti na Mladoboleslavsku. Tak jako ke Kouzelné školce neodmyslitelně patří oblíbená loutka Františka a Fanyinky, milují malí příznivci Krejčíka Honzy jeho společníka Špendlíka Nesmyslíka, který mu vyvádí různé lotroviny. Divadlo Krejčíka Honzy se v uvedený den představí druhým dílem oblíbeného pásma Kdo si hraje, nezlobí.

Jak vidno z předchozích řádků, divadelní pohádka se nabízí dětem pravidelně každý měsíc v sobotu od 15 hodin v budově městského divadla (vchod přes původní, historický vstup radnice uprostřed náměstí), obvykle uprostřed kalendářního měsíce. Sál má dostatečnou kapacitu, vstupenky stačí obstarat před představením. Platí jen: kdo dřív přijde, sedí blíže!

Sobota 19. března – O chytré princezně. Pohádka v Městském divadle, 15:00 hodin. Sobota 16. dubna – Kdo si hraje, nezlobí. II. Pásmo pro děti v Městském divadle, 15:00 hodin.

**Jiří Senohrábek
Klub Mn. Hradiště**

0 chytré princezně. Foto: Archiv Divadla Pohádka

Zveme na Expediční kameru

Filmový festival dokumentárních outdoorových filmů z celého světa s názvem Expediční kamera uvidíte i v Mnichově Hradišti! V pořadí již 7. ročník proběhne od 18. února do 5. dubna ve 221 městech České republiky a Slovenska. V kině Mnichovo Hradiště uvedeme tuto přehlídku v sobotu 2. dubna od 18:30 a 21 hodin. Nenechte si ujít celovečerní promítání dobrodružných zážitků z těžce dostupných a exotických míst naší planety!

Nabídneme vám celkem devět filmů z různých zemí – působivý film o Himálaji s nádhernými vizuálními efekty, napínavou výpravu po nejdelší íránské řece Karun či expedici do Alp s cílem zdolat 82 čtyřtisícových vrcholů ve Švýcarsku, Itálii a Francii.

Uvidíte i dva snímky z Česka a Slovenska – film Srdce Kalahari v režii českého cestovatele Martina

Ze snímku Suri.

Šíla a nejnovější snímek Slováka Pavla Barabáše s názvem Suri o africkém kmeni žijícím podle svých původních tradic bez vlivů moderní civilizace.

Více informací o filmech najdete na www.hedvabnastezka.cz/expedicni-kamera.

**Marcela Jindříšková,
Kino Mnichovo Hradiště**

Koberce/Sedačky/ Kočárky/Matrace/ Dětské sedačky/ Interiéry automobilů		Radiátory/Podlahy/ Okna/Dveře/Sanitu/ Parní i Uv sterilizace/ Kompletní úklid/
www.cisteniuuklidzajicek.webmium.com		
777138948		
Zajíček Radim, radimzajicek@seznam.cz		

Studenti gymnázia zabodovali v jazykových soutěžích!

Ne nadarmo se říká, že „kolik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem“ – na Gymnáziu Mnichovo Hradiště vědí, že to platí, a dělají vše pro to, aby své studenty vybavili solidní znalostí jazyků. Že se to opravdu daří, to dokládají výsledky okresních kol soutěže v němčině a angličtině.

Ve středu 3. února proběhla v Mladé Boleslavi okresní kola Konverzační soutěže v němčině a angličtině pro studenty nižších gymnázií – v případě mladoboleslavského okresu to znamená klání mezi zástupci osmiletého gymnázia a Gymnázia Dr. Josefa Pekaře z Mladé Boleslavi a Gymnázia Mnichovo Hradiště. Ve všech třech kategoriích zvítězili mnichovohradišští studenti! Soutěž v angličtině byla rozdělena na kategorii 1B, kde byl nejlepší Ondřej Berký z primy GMH a hned za ním se umístil Václav Fanta ze sekundy taktéž z GMH, a 2B, kterou vyhrál Ondřej Kostka z kvarty GMH – jeho spolužák Jiří Kolomazník pak dosáhl nejlepšího umístění v kategorii 2B v němčině (1B se pro němčinu nekonala). Gratulujeme!

Co za tímto úspěchem stojí? Jazyková výuka je jednou z priorit zdejšího gymnázia. Všichni studenti se učí jako první povinný jazyk angličtinu – už v průběhu studia někteří z nich skládají úspěšně státní jazykovou zkoušku či získávají mezinárodní certifikáty. V sekundě pak přibývá druhý cizí jazyk – ruština, nebo němčina. Pro septimu a oktávu si mohou zájemci zvolit ještě třetí cizí jazyk – němčinu, ruštinu a naopak

Úspěšní reprezentanti Gymnázia Mnichovo Hradiště zvítězili ve všech čtyřech kategoriích, v angličtině i němčině.

– nebo získat v maturitním ročníku základy latiny. A kdo si vybere jiné volitelné předměty, ale cizí jazyky ho přesto zajímají, může se přihlásit do kroužku španělštiny nebo francouzštiny.

Motivací je pro studenty jistě i to, že již na gymnáziu mohou cizí jazyk použít v praxi – GMH je pyšné na již více než 20 let trvající partnerství s Gymnáziem Franze Ludwiga v bavorském Bamberku, každoročně tak zhruba 20 místních studentů hostí ve své rodině na týden německého kamaráda a poté tráví stejnou dobu u něj doma v Bamberku. V rodině

se mluví německy, ale mladí mezi sebou komunikují především anglicky. Jednou za dva roky se pak koná poznávací zájezd do Anglie, kde jsou studenti taktéž ubytováni v rodinách. A angličtina je i hlavním komunikačním jazykem probíhajícího projektu výměny mládeže s gymnáziem z polské Zaháně hrazeného z evropského programu Erasmus+. Všechny tyto evropské kontakty jsou neocenitelnou zkušeností nejen v oblasti jazykového vzdělání.

Lenka Sosnovcová,
Gymnázium Mnichovo Hradiště

Uvažujete o zápisu do přípravné třídy? Přijďte se s ní seznámit

Zápis dětí do 1. ročníku základního vzdělávání je za námi, nyní chystáme týden otevřených dveří pro zájemce o přijetí a zařazení dětí do přípravné třídy. Využijte této možnosti a přijďte se v týdnu od 7. do 11. března v době od 8 do 11 hodin podívat do přípravné třídy a seznámit se s ukázkami vzdělávacího programu

předškolního vzdělávání, popřípadě se třídní učitelky zeptat na vše, co vás o přípravě tříd zajímá.

Žádost o přijetí dítěte do přípravné třídy pro školní rok 2016/2017 můžete podat kdykoliv (avšak nejpozději do 31. března 2016). Bližší informace vám poskytneme ve škole. Děti přijímáme do naplnění

kapacity přípravné třídy podle pořadí podaných přihlášek.

Informativní schůzka s učitelkou a vedením školy pro již přijaté děti bude 23. června v 15:30 hodin v učebně č. 125.

Eva Hajzerová, ředitelka
Základní školy Sokolovská

Informace pro rodiče, kteří byli s dítětem u zápisu do 1. třídy v Základní škole Sokolovská

Pokud již máte vyřízený odklad začátku povinné školní docházky (tj. máte od ředitele školy rozhodnutí), odevzdejte nám vyplněnou přihlášku. S dítětem už k nám nemusíte znovu chodit. Přihlášku potvrzenou pedagogicko-psychologickou poradnou můžete odeslat poštou nebo ji doručit osobně. Do 14 dnů budete vyrozuměni o přijetí dítěte.

Informace pro rodiče, kteří byli s dítětem u zápisu do 1. třídy v jiné škole

Dostavte se do naší Základní školy Sokolovská s dítětem, s rozhodnutím o odkladu povinné školní docházky od ředitele školy, do které jste dítě zapsali, s vyplněnou přihláškou do přípravné třídy potvrzenou pedagogicko-psychologickou poradnou a také s rodným listem dítěte a svým občanským průkazem.

Informace pro rodiče dětí, které půjdou k zápisu do 1. třídy až v příštím školním roce

Do přípravné třídy při nenaplnění kapacity dětmi s odkladem začátku povinné školní docházky přijímáme i pětileté děti. Pro zápis dítěte do přípravné třídy se dostavte do školy s dítětem, jeho rodným listem, svým občanským průkazem a s vyplněnou přihláškou do přípravné třídy potvrzenou pedagogicko-psychologickou poradnou.

Tonda Obal opět v ZŠ Studentská

Po zhruba dvouleté pauze jsme se opět setkali s programem Tonda Obal na cestách společnosti EKO-KOM, který se zaměřuje na tolik skloňované třídění odpadu. Ač ve škole třídíme papír, plasty, hliník, sklo, tonery, drobnou elektroniku, baterie a víčka již řadu let, neškodí občas připomenout jeho důležitost. Přestože třídění v praxi u starších

žáků trochu „drhne“, při samotné besedě, zaměřené právě na II. stupeň, žáci prokázali, že si ví rady i s obtížnějšími příklady třídění odpadků (či odpadů). Naprostá většina prokázala i návazné znalosti spojené se zpracováním a recyklací.

Terezie Nohýnková,
Základní škola Studentská

Kontejnery v pozadí čeká naplnění.

Kvarta poznávala život nevidomých i pomůcky, které pomáhají nahradit zrak

Součástí návštěvy bylo i seznamování se speciálními pomůckami.

Na Gymnáziu Mnichovo Hradiště studoval velmi úspěšně ještě před třemi lety nevidomý Lukáš Tyrychtr. Dojížděl denně z Turnova a my ho měli možnost potkávat na chodbách, v jídelně i v šatně. Přitahoval naši pozornost, ale byl o mnoho starší než my, a proto jsme si netroufali oslovit ho.

Začátkem listopadu k nám v rámci předmětu Mediální výchova přijela nevidomá dívka Eliška Koldová. Doprovázela ji maminka a osobní asistentka Markéta Šámalová. Akci zprostředkovala naše vyučující Irena Kolomazníková, aby jednu z hodin ozvláštnila ukázkou neverbální komunikace.

Dalším cílem této návštěvy bylo

seznámit část kvarty se životem nevidomých a přiblížit úskalí, se kterými se v každodenním životě potýkají. Sama naše vyučující učila již Lukáše, a tak mohla přidat k vyprávění i vlastní postřehy ze své učitelské praxe.

Přes počáteční rozpaky a trochu snad i obavy ze setkání panovala během hodiny přátelská atmosféra. Eliška se velmi bezprostředně pustila do vyprávění o svém životě, a my se tak dozvěděli, že je jí čtrnáct let, má dvojče, chodí do základní školy v Turnově a má spoustu koníčků. Například ráda čte, soutěží v plavání i v rychlosti psaní na Pichtově stroji a tyto aktivity doložila získanými diplomy.

Součástí besedy byly i praktické ukázky. Eliška přinesla své učebnice, testy a ochotně předvedla speciální pomůcky pro nevidomé – upravený notebook, mobilní telefon, závesný měřič hladiny nápoje, slepecké hodinky a hůl nebo třeba pomůcku na poznávání bankovek.

Se spolužáky jsme obdivovali její rychlé a správné psaní na Pichtově stroji, včetně velmi zručného zasunutí papíru do něj, či bravurní orientaci v Braillově písmu. S námi už to bylo horší, když nás Eliška v závěru besedy zapojila do luštění. Naše nešikovnost ji rozesmála, stejně jako předtím její historka o rodičovské aktivitě v přestavování pokoje rozesmála nás.

Setkání s Eliškou nám pomohlo uvědomit si hodně věcí. Přesvědčili jsme se o ohromné houževnatosti a vynalézavosti nevidomých, za což sklidila Eliška náš obdiv. Zároveň jsme byli trochu smutní z toho, kolik všechny speciálně upravené pomůcky stojí.

Touto cestou chceme Elišce alespoň zpětně poděkovat a popřát jí hodně dalších úspěchů. Třeba se s ní budeme v příštím školním roce potkávat na chodbách našeho gymnázia a dopovíme si, co jsme nestihli.

Karolína Nohýnková
a **Sára Sehnoutková,**
Gymnázium Mnichovo Hradiště

Kuchařky z Dodo kroužku potěšily seniory

Soustředění při práci u sporáku.

O výsledky své práce se kuchařky rozdělily.

To byste nevěřili, jak jednoho lednového pondělí dokázali seniři a žáci báječně spolupracovat a jak byli šikovni! Pracovní odpoledne v Domově Modrý kámen jsme prožili v kuchyňce Klubu mlsných jazyčků. Bylo míchání, krájení, smažení, vonění, pečení, mycí (hory nádobí), brečení (u cibule), ochutnávání (ná-

plň na koláče) a radostné pro děti i pohoštěné seniory!

Šikovná šéfkuchařka Lenka nám dokonale naplánovala menu, ale i práci. Zaměstnat neposedné Dodokuchařky, to chtělo plán! A tak si každá kuchařinka oloupala, pokrájela, umíchala, orestovala, uvařila, usmazila, upekla a pochutnala!

Dojemné roznášení ochutnávek seniorům po Domově nás hodně naučilo, především cítit srdcem a udělat radost! Máte někdo snad lepší recept na spokojenost?

Hana Rejzková, vychovatelka
školní družiny a vedoucí
Dodo kroužku

Deváťáci se dozvěděli o technologii ukládání CO₂

Už 22. ledna absolvovaly deváté ročníky přednášku doplňující a rozšiřující učivo z chemie (zejména o téma fosilních zdrojů energie) a přírodopisu (geologické děje, atmosféra).

Přírodovědecká fakulta a Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně ve spolupráci s Norwegian University of Science and Technology v Trondheimu vytvořily a prezentují společný projekt, jehož cílem je informovat o problému zvyšování emisí oxidu uhličitého, se kterým je dáována do souvislosti změna klimatu Země. Jednou z možností, jak tomuto problému čelit, je právě zachyt a ukládání oxidu uhličitého do geologických struktur.

Projekt zároveň zprostředkovává zkušenosti ze zemí, které již technologii CCS, jak se tento způsob ukládání s odpadním plynem označuje, uvedly do praxe.

Náročné téma na začátku před-

Lektor seznámil žáky s inovativní technologií.

nášky uvedl a zároveň odlehčil krátký film, který deváťáky stručně uvedl do zmíněné problematiky, navodil základní otázky a vysvětlil některé spojitosti. V průběhu celé přednášky pak žáci hledali správné odpovědi do křížovky, kterou jim lektor David Blaško zadal. Řada pojmů pro ně

byla sice zcela nová, někdy obtížně pochopitelná, přesto ale na těch základních poznatcích můžeme dál stavět i v hodinách chemie a přírodopisu.

Terezie Nohýnková,
Základní škola Studentská

NA SLOVÍČKO. DNES S VESELSKÝM PATRIOTEM VRATISLAVEM ŠVERMOU

Každý Šverma se mě nejdřív ptá na to, jak jsme vlastně příbuzní s Janem Švermou. Jen vzdáleně

Po absolvování vysokoškolských studií se veselský rodák Vratislav Šverma těšil na práci v boleslavské Škodovce. Bavila ho elektřinu, motory, osud tomu však chtěl jinak a zavál jej do mnichovohradištského LIAZu, kde vznikaly automobily výrazně větší, ovšem neméně zajímavé. Právě tomuto závodu později věnoval podstatnou část svého historiografického bádání. Jisté je, že v širokém okolí dnes nebude na LIAZ většího odborníka.

Vedle textů o LIAZu je však Vratislav Šverma autorem velké publikace Proměny Veselé o historii obce, je aktivním členem spolku Veselá vesnice, který organizuje v obci společenský život, a s chutí se zabývá historií vlastního rodu.

Co jubilanta, který letos oslavil 80. narozeniny, zaměstnává dnes? Má jako amatérský historik jasno v tom, jakým způsobem a zda vůbec je příbuzný se svým jmenovcem Janem Švermou? A jakou si pamatuje Veselou ze svého dětství?

Na kontě máte desítky článků a také velkou publikaci o Veselé. Co ale považujete za svůj první velký publikační počin?

Knihu o naší rodině. Dal jsem dohromady všechno, co jsem našel o našem rodu, který pochází z Malého Ptýrova, a nechal si zpracovat tenhle jediný exemplář. To bylo ještě v době, kdy jsem se učil s počítačem a tisk jedné stránky stál nějakých 35 korun. Zpracoval jsem to, aby rodina měla něco o našich předcích k ruce. Dokud má člověk ty informace jen v hlavě, jako by je neměl. Teď mě aktuálně nejvíc zaměstnávají rodokmeny. Každou chvíli se na mě v této souvislosti nějaký Šverma obrací.

Oslovili vás, když se blížilo výročí toho neznámějšího Švermy?

No jistě. To je první otázka, kterou mi klade každý Šverma, jak jsme s Janem Švermou vlastně příbuzní. Ne kvůli Švermovi, ale kvůli Švermové a svému jménu jsem měl potíže na gymnáziu. Byla 50. léta a Švermovou chtěli pověsit. Neustále se na mě obraceli kádrováci a ptali se po tom, jak jsme příbuzní a jestli se s ní stýkáme. To mě rozčilovalo, vždyť ty

naše rody se rozdělily na konci 18. století. Něco jsem si na ně proto vymyslel. Moje máma říkala jedné paní z Hradiště „tetičko“, a k té tetičce jezdil na návštěvy tehdejší ministr školství Zdeněk Nejedlý. To byla pravda, i když já ho osobně nikdy neviděl. Sestra Nejedlého se totiž do Hradiště provdala. On k ní jezdil do Hradiště pravidelně, když byla pouť, na buchty. S Janem Švermou jsem tedy opravdu příbuzný jen vzdáleně.

Vy sám jste rodilý Veselák?

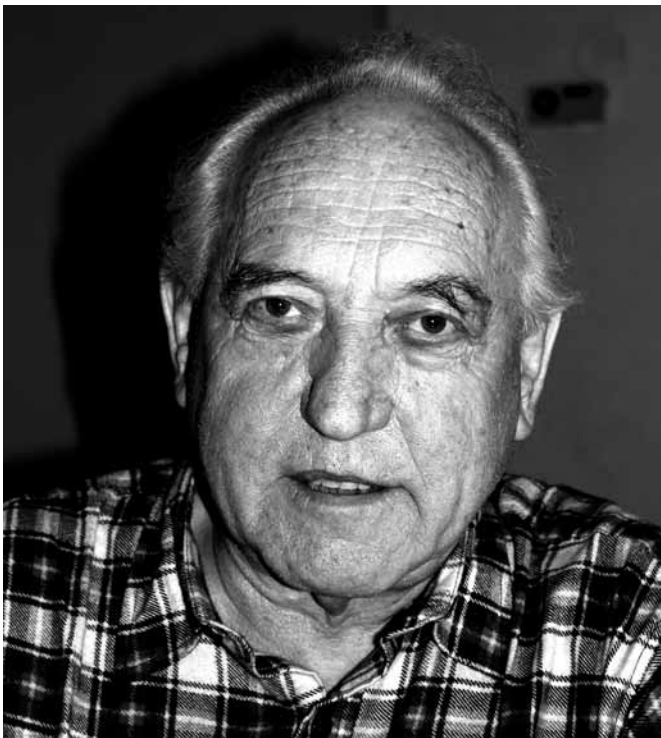
Narodil jsem se sice v Mladé Boleslavi v porodnici – za našich časů už to tak chodilo (smích) – ale pocházím z Veselé. Domovské právo jsem měl přes otce ještě v Malém Ptýrově, dnes Ptýrovcí. Ve Veselé žiju ale s šestnáctiletou přestávkou celý život. Ta přestávka, to jsme se po válce stěhovali do České Lípy a pak do Liberce.

Ta stěhování do Lípy a do Liberce byla za práci?

Táta byl prvorepublikový voják z povolání, takže po válce začal mít problémy. Honili ho tak dlouho, až ho z armády vyhodili. Když jsme žili v České Lípě, kam byl také umístěn, obstaral jsem si jednu moc důležitou věc – takovou bedýnku od granátů, do které jsem už jako kluk začal vhadzovat všechny vstupenky, fotografie a další upomínky. Obsah té bedničky se stal základem pro moje rodinné bádání. Ke každé památce, kterou jsem v té bedně měl, se vázala nějaká vzpomínka. Mezi těmi papíry je třeba moje první vstupenka na motocyklové závody v Novém Boru nebo okousaný čtverečkový papír s autogramy herců Jaroslava Vojty a Ladislava Peška. Ti tenkrát v České Lípě hráli Scapina a já si je byl nechat podepsat. Tehdy jsem používal pero se skleněným hrotem, které bylo občas potřeba odcáknout, aby psalo. Vojta ho vzal do ruky, odcáknul, začal psát a já už viděl, jak je všude modrý od inkoustu. Vojta nadával a Pešek se jen smál a ještě si z něho dělal legraci. Popadl jsem ten lísteček i s ukázkami daktyloskopie a upaloval pryč. Ale to jsem odbočil.

Zmínil jste také fotografie. Fotil jste si vlastní?

Po válce se ze mě stal fanoušek do fotografování. V té době se ale všechno špatně shánělo, film

Vratislav Šverma letos oslavil 80. narozeniny. Foto: Redakce

i chemikálie. Ty si navíc musel člověk sám míchat. Podle toho také některé fotky vypadají. V České Lípě jsem měl oblíbených několik obchodů. Vedle hračkářny především drogerii, kde se dalo sehnat snad úplně všechno. Treba právě všechny ty chemikálie. Později jsem trochu dělal i do filmu a sám si ho vyvolával. Zkusil jsem i první barevné fotografie, ale to byla hrozná práce. Navíc člověk musel pracovat v naprosté tmě, žádné červené světlo. Práce na jedné fotce trvala třeba hodinu, takže to byla spíš otázka prestiže to vyzkoušet. Nefotil jsem žádné umění, spíš reportážní foto, rodinu...

Co proměny Veselé? Také jste je objektivem zachycoval?

To ne, tehdy už jsem tu býval jen o prázdninách u babičky. Když jsem tu ale předtím vyrůstal, věděl jsem, kdo je s kým příbuzný a co je kde nového. Dost času jsem totiž trávil s dědou. Vzpomínám si, kolik jen jsem se toho dozvěděl na hřbitově. Nejen to, kdo je čí příbuzný, ale také, co je nového. Dřív se na hřbitov nechodilo jen kvůli údržbě hrobů, ale i setkat se se sousedy. Když jsme se stěhovali do České Lípy, měl jsem za sebou čtyři třídy ve Veselé. Pátou už jsem začal v Lípě, kde jsem poté pokračoval na měšťance. Jenže

tátu opět převedli a já nastoupil do čtvrtého ročníku měšťanky v Liberci. Tam jsem potom vychodil gymnázium. To ale také bylo složitější. Táta byl voják a já jím chtěl být taky. Hodlal jsem nastoupit do Vojenské školy Jana Žižky v Moravské Třebové, kam mířili ti, kteří chtěli pokračovat na vojenskou akademii. Doma mi to rozmlouvali, ale nic naplat. Oběhal jsem si všechny zkoušky i testy, nakonec jsem ale přijat nebyl. Prý kvůli vysokému počtu uchazečů. Musel jsem se vypravit za ředitelem měšťanky a prosit o umístěnkou. Většina jich byla rozebrána, a tak na mě zbylo jen místo nástrojáře a seřizovače v nějakém libereckém podniku. Celé poslední prázdniny jsme se třídou trávili na liberecké přehradě a do mě spolužačky pořád hučely, abych nebláznil, nehrnul se do práce a šel s nimi na gymnázium. Až díky nim mi došlo, že s maturitou bych vlastně mohl pokračovat na vojenskou vysokou školu. Protože jsem měl solidní výsledky – měl jsem vyznamenání – přijali mě. A po gymnáziu jsem pokračoval na vysokou školu. Nakonec ale technického charakteru.

A co tedy první zaměstnání?

Chtěl jsem do Škodovky, měl jsem tam i podanou žádost, ale umístěnkou jsem dostal do Karba.

Děsil jsem se, co tam budu dělat. Lákaly mě motory, ne brousky. Do LIAZu jsem nastoupil v roce 1966 a už jsem tam zůstal.

LIAZu jste věnoval také celou řadu svých textů a výstavu...

Ta výstava měla vloni v Hradišti premiéru a teď putuje po Čechách. Když jsem z LIAZu odcházel, vzal jsem si řadu dokumentů s sebou. Většina by jich stejně byla skartována. A dobře jsem udělal. Když jsem později vylechl rozhovor nějakého badatele, který se ptal po archiválich z LIAZu, a zaměstnanci archivu pro něj měli jen dvě fotografie z linky, nabídl jsem se, že můžu materiál poskytnout.

LIAZ a jeho historie tvoří značnou část vaší knihy Proměny Veselé. Je tato kniha vlastně ještě k sehnání?

Prvních dvě stě kusů bylo hned pryč a z těch padesátí, které jsem nechal dotisknout, mi ještě asi třicet zbývá. Další zájemci se ale pořád ozývají. Ta kniha je vlastně výběr toho nejzajímavějšího, původní dokument měl 780 stran. K dispozici ho mám případně na CD.

Zasteskne se vám někdy po LIAZu?

No to víte, že jo. A myslím, že nejsem sám, komu ten závod chybí. Nejhorší je, že jeho konec nezapříčinili žádní imperialisté, ale vedení společnosti, které nakonec podrhl vláda, když do Čech pustila ojetá auta ze zahraničí. Poslední snahy vyrábět vozy z hliníkovou karoserií byly sice pěkné, ale který šofer se vydá do ciziny s autem, na které v případě potřeby nesežene náhradní díly? Přitom ta auta z LIAZu byla kvalitní. Kolik jich je ještě dnes vidět po desetiletích provozu na silnicích.

A co Veselá? Jak se změnila za tu dobu, co ji znáte?

Hrozně moc. Dříve to byla zemědělská vesnice. Mělo tu sice dílnu pár kovodělníků, ale většina místních se živila zemědělstvím. Během let se všichni polí zbavovali, dnes už tu žádný zemědělec nežije a člověk, který jede přes Veselou do Hradiště, málem nepozná, kdy opustil vesnici a vjel do města. Hodně se tady změnilo i před pěti lety, kdy se sem vrátil Ondřej Lochman a s námi dalšími

založil spolek Veselá vesnice. Ať si říká, kdo chce, co chce, předtím tady chcipl pes. Jediní, kteří vyvíjeli nějakou činnost, byli hasiči a částečně i sportovci. Kromě akcí, jako je masopust nebo pouť, se povedlo vytvořit zajímavou stezku Živá paměť veselská a během prvního roku také opravit všechny tři místní sochy.

Zmiňoval jste, že v poslední době vás zaměstnává zejména rodokmen.

Člověk musí mít alespoň základy latiny, trochu němčiny, ale hlavně se naučit číst novogotický kurent. A navíc každý farář měl své vlastní písmo... Zjistil jsem třeba, že jméno Šverma je z německého schwärmen – rojit se. Proto asi každý Šverma, kterého znám, má včely.

Také včelaříte?

Dva roky už je nemám. O všech dvanáct včelstev jsem přišel, přestože jsem poctivě léčil a pravidelně kontroloval. Nebyl jsem tady v okolí sám, postihlo to celou tu okolní oblast kolem Jizery.

Přišel jste během svého genealogického bádání vyložené na nějakou zajímavost?

Vždycky jsem si třeba myslel, že se lidstvo vyvíjí stále dopředu, je stále zdravější a že lidé se dožívají stále vyššího věku. Tak tomu ale není. Kolem roku 1750 se tu lidé dožívali často osmdesátý a někteří podle matriky i 115 let. A pak najednou kolem roku 1850 začínají často umírat čtyřicetiletí a padesátiletí. Jako by se tou dobou objevila rakovina. To, že z dvaceti dětí, které spolu manželé měli, se dospělosti dožily tři, to je známá věc. Nejdál jsem se v rodokmenu dostal do roku 1650. Ta práce na něm, to je způsob, jak zaměstnat hlavu, když člověka něco rozzlobí. Na druhou stranu to není věc, která se dá dělat po chvílích. Člověk se do toho musí prostě položit.

A otázka na závěr, co vlaky a železnice, o kterých také rád píšete? Kde se vzal ten vztah k nim?

Kdo by neměl rád vláčky? Jako kluk jsem si vyráběl vlastní modely na koleje o šířce 32 milimetrů. Když jede vlak, i dnes se jdu rád na nádraží podívat.

Redakce

Tradiční masopustní průvod pohostily ve Veselé dvě desítky hospodářů

...dokončení z titulní strany

K masopustu nutně patří také hudba a ve Veselé je poměrně unikátní. Během dne se střídaly tři kapely: buben, housle a harmonika z Trutnova, basa a harmonika z Prahy a k tomu bubny, tamburína a dudy ze španělské Galicie.

Kamarádi ze španělského Fontaa a polské vesničky Dobkova si už dávno veselský masopust oblíbili, a zúčastnili se ho tedy už potřetí. S přáteli z obou zemí Veselá vesnice vedle masopustu pracuje i na projektu Můj příběh, v rámci kterého bude zaznamenávat další veselské vzpomínky. Koneckonců právě ty inspirovaly obnovení masopustní tradice a veselské pouti.

Chtěli bychom poděkovat všem těm, kteří se do masopustu zapojili. Těm, kteří šli v kostýmech, připravili pohostění, doprovázeli průvod hudbou a dobrou náladou a také všem

Jeden z medvěďů během přestávky na chleba se sádlem.

návštěvníkům. A fotografovi Honzovi Fůši za skvělé fotografie. Za rok vás pozveme zase. To už bude kulatý pátý ročník, a tak už dnes můžete přemýšlet, jestli nenajdete doma nějaký starý barevný klobouk, šálu anebo možná i kabát... Jestli se vám

Medvěďář neposlušné medvědy držel zkrátka.

letos líbilo, za rok si to v masce užijete ještě více.

Sousedské akce jsme začali ve Veselé pořádat skoro před pěti lety. Letos nás tedy už čeká i kulatý pátý ročník Veselé pouti, na kterou se můžete těšit 18. června. Aktuální

informace najdete na www.vesela-pout.cz. Přijedou kolotoče, nebude chybět tradiční jarmark ani výborná živá hudba. Všichni jsou srdečně zváni.

Tým Veselé vesnice

Strakatej zahajuje pátý masopust. Foto: 3x Honza Fůši

Dvanáct výher v řadě: Áčkový tým stolních tenistů se drží na čele ligové tabulky

Domácí výhry 10:5 s Avii Čakovice, 10:6 s KST Bohnice a venkovní 10:4 z půdy rivala z Bělé pod Bezdězem prodloužily stoprocentní bilanci mnichovohradištského tabletennisového Áčka na dvanáct zápasů v řadě.

V sobotu 5. února se v místní sokolovně sehrál šlágr 16. kola 3. ligy stolního tenisu. V ten okamžik čtvrtý tým Sokol MH hostil lídra tabulky z Čakovic. Domácí ale museli nastoupit v pozměněné sestavě. Kvůli zraněnému kotníku nemohl nastoupit kapitán týmu Michal Stránský.

Trojici Bukovský, Blažek, Košák doplnil z Běčka Vašek Hodák. Jak je v posledních zápasech dobrým zvykem, zadařilo se domácím v obou čtyřhrách. V singlech se pak začalo utkání vyrovnávat. Bukovskému s Košákem se dařilo a své utkání vyhrávali. Naopak Blažek s Hodákem tahali za kratší konec provazu. Za stavu 6:5 domácí uhráli čtyřbodovou šňůru a bylo hotovo. Vedoucí družstvo soutěže odjíždí z Hradiště s prázdnou.

TJ Sokol MH – Avia Čakovice 10:5 čtyřhry 2:0

(body domácích: Košák V. 3:0, Blažek J. 1:2, Hodák V. 0:3, Bukovský R. 4:0; body hostů: Vaňásek J. 2:2, Hüttl M. 2:1, Šulc M. 1:2, Novotný P. 0:3)

V neděli pak Sokoláci přivítali tým KST Bohnice, který je v první polovině soutěže porazil 10:8. Stejně jako v sobotu bylo nutné zastoupit kapitána. Situace byla o to složitější, že Hodák musel odjet nejpозději v poledne na zápas B-týmu do Klad-

Servírující Blažek.

na. V záloze byl tedy připraven ještě Petr Dusil.

V debtech Bukovský s Hodákem padli po pětisetové bitvě. Blažek a Košák však potvrdili kvalitu a přehráli soupeře 3:1. Stav 1:1. Pak si domácí zápas pohlídl. Za hosty bodoval pouze Kézr, zato stoprocentně. Za stavu 9:4 musel nastoupit náhradník, věkem ještě dorostenec, Dusil. Ve svém prvním utkání v lize nestačil na o rok staršího Paška 0:3. Vítězný desátý bod zaznamenal Voj-

ta Košák proti Brožovi. Celkem tedy 10:6. Po tomto víkendu se kluci bodově dotáhli na čelo tabulky.

TJ Sokol MH – Slovan KST Bohnice 10:6 čtyřhry 1:1

(body domácích: Košák V. 3:1, Hodák V. 1:1, Blažek J. 2:1, Bukovský R. 3:1, Dusil P. 0:1; body hostů: Kézr A. 4:0, Brož P. 0:4, Kadavý V. 0:3, Pašek D. 1:2)

Po týdnu se vydali Mnichovohra-

A JAK SI VEDE V SOUTĚŽI „BĚČKO“?

Tabulka 3. ligy sk. B po 18. kole									
1.	Avia Čakovice	18	13	1	4	0	157:91	45	
2.	KST Jirkov TECHNOLINE	18	12	3	3	0	167:98	45	
3.	TJ Sokol Mnichovo Hradiště	18	13	1	4	0	164:115	45	
4.	TJ Šanov	18	13	1	4	0	159:112	45	
5.	SKST Baník Most	18	12	1	5	0	155:112	43	
6.	TTC Litoměřice B	18	8	4	6	0	150:140	38	
7.	TJ Slavoj Severotuk Ústí n.L. C	18	8	2	8	0	141:125	36	
8.	TTC Brandýs nad Labem	18	7	0	11	0	119:150	32	
9.	TTC Bělá pod Bezdězem	18	6	1	11	0	116:149	31	
10.	Slovan KST Bohnice	18	5	0	13	0	113:161	28	
11.	TJ Sokol Roztoky	18	2	0	16	0	83:174	22	
12.	TTC Kladno	18	2	0	16	0	78:175	22	

Mnichovohradištský SK U11 úspěšný na dalších dvou turnajích

Sporting Cup 2016

V sobotním dopolední 16. ledna jsme se v hale BIOS zúčastnili turnaje pořádaného Sportingem MB pro hráče ročníku 2005 a mladší.

Po prvních dvou skvěle zvládnutých zápasech proti Sportingu a Bakovu, které jsme zvládli poměrem 7:0 v prvním případě a 5:1 v druhém, přišel tradiční souboj s Jizeranem Doubrava. Jelikož se před těmito duely dokázali kluci jak z Doubravy, tak z Hradiště zdravě vyhecovat, jedná se pokaždé o pěkné a bojovné zápasy, kdy často rozhoduje jen jedna branka. Nejinak tomu bylo i tentokrát, kdy zápas rozhodl na konečných 1:0 ve prospěch MSK Jakub Kvintus. Nutno zmínit, že na výsledku měl velký podíl brankář Denis Macek, který nás za stavu 0:0 držel svými mnohdy až zázračnými zákroky nad vodou.

Za zmínku rovněž stojí zápas se Stráží pod Ralskem, která do té doby procházela turnajem bez ztráty

body, nicméně naši hoši splnili do puntíku naordinovanou taktiku a už v první minutě na soupeře doslova vlétli a zvítězili 5:0. Nakonec jsme prošli celým turnajem vítězně s konečným skóre 23:2.

Nejllepším střelcem turnaje byl vyhlášen s devíti brankami Jakub Kvintus. Je ale třeba pochválit všechny hráče. Turnaj odehráli s velkým nasazením a chutí po vítězství. Perlička na závěr: Adam Reiter

Sportovec MB

Na další turnaj, též pro ročníky 2005 a mladší, jsme vyrazili v sobotu 30. ledna do haly v Bělé pod Bezdězem.

K prvnímu zápasu jsme nastoupili proti hráčům VTJ Rapid Liberec, které hoši z MSK přehráli vysoko 10:0, a tento výsledek pravděpodobně poznamenal všechny naše další zápasy. Kluci k ostatním utkáním přistupovali s uspokojením a očekáváním, že vše přijde samo! I když se trenéři snažili krotit jejich emoce, kluci to pořád měli v hlavách. Navzdory tomu všechny následující zápasy dovedli k vítězství, i když mnohdy měli namále.

V posledním zápase MSK,

a zároveň i celého turnaje, byl naším soupeřem Nový Bor, se kterým se setkáváme v soutěži Krajského přeboru Libereckého kraje. Určitě se dá říci, že pořadatelé měli při losování šťastnou ruku, neboť se jednalo opravdu o velké finále. Jak MSK, tak i Nový Bor do té doby ani jednou nepadli. Počty před zápasem byly jednoduché: kdo vyhraje, bere zlato! Mnichovohradištskému SK by díky lepším skóre stačila i remíza (paradoxně díky prvnímu zápasu). Oba soupeři začali utkání s vysokým nasazením, ale počítadlo skóre, i díky skvělým zákrokům obou brankářů, zůstávalo na nule.

Skóre se poprvé měnilo v náš

prospěch až po polovině hrací doby, kdy se v rohu hřiště skvěle uvolnil Áda Stand a jeho prudkou přihrávkou trefil na vzdálenější tyči ze vzduchu Kuba Kvintus. Necelé tři minuty před koncem se podařilo také Novému Boru rozvlnit síť za jinak skvěle chytajícím Danem Vlkem. Ve velmi vypjatém a bojovném zápase už další branka nepadla, a tak došlo na spravedlivou dělbu bodů. Jak již bylo řečeno MSK, stačil i tento výsledek na celkové první místo. Navíc i tentokrát byl nejlepším střelcem turnaje vyhlášen náš hráč, a to Adam Stand s osmi góly. Jako nejmladší hráč tohoto turnaje byl vyhlášen benjamínek Radim Jeníček z MSK (ročník

2008), který po boku svých starších kamarádů sbíral zkušenosti a rozhodně ostudu neudělal.

Od stavu 1:5 už Běláci působili odevzdaně a náskok hostů narůstal až na 2:9, když v pěti setech předčil Balog Blažka. Tentýž hráč stejným poměrem porazil i Košáka a Blažek následně nestačil na ještě mladšího žáka Stacha. Stav 4:9. Rozhodující desátý bod zaznamenal Vašek Hodák proti střídajícímu obraněři Zvěřinovi, a potvrdil tak svůj výborný výkon v tomto utkání.

TTC Bělá pod Bezdězem – TJ Sokol Mnichovo Hradiště 4:10 čtyřhry 0:2

(body domácích: Stach M. 1:2, Kaňka L. 0:2, Lapka M. 0:3, Balog R. 3:0, Zvěřina J. 0:1; body hostů: Bukovský R. 3:0, Košák V. 2:1, Blažek J. 1:2, Hodák V. 2:1)

Další domácí zápasy sehraji místní stolní tenisté o víkendu 12. a 13. března. V sobotu od 14:00 hodin přivítají Sokol Roztoky a v neděli od 10:00 hodin pak TTC Brandýs nad Labem. Přijďte podpořit naše borce v boji o postup do play-off o postup do druhé ligy!

Jan Mareš,
TJ Sokol Mnichovo Hradiště

(ročník 2007) ještě ráno netušil, že nastoupí. Přišel jen povzbuzovat své kamarády, ale vzhledem k několika omluvenkám byl doplněn na soupisku a za tuto příležitost se odměnil i gólově. Také Denis Macek původně neměl nastoupit do brány, ale vzhledem k nemoci Dana Vlka nebylo jiné východisko. O to větší radost měl ze skutečnosti, že po šesti zápasech měl na kontě pouze dvě inkasování.

Milan Kvitus,
Mnichovohradištský SK

Konečné pořadí

1. Mnichovohradištský SK
2. SK Jizeran Doubrava
3. FK Stráž p. Ralskem
4. FC Sporting MB
5. FK Dobruška
6. SK Bakov n. Jizerou
7. SK Akuma MB

2008), který po boku svých starších kamarádů sbíral zkušenosti a rozhodně ostudu neudělal.

Milan Kvitus,
Mnichovohradištský SK

Konečné pořadí

1. Mnichovohradištský SK
2. FC Nový Bor
3. FC Sporting MB
4. TJ Sokol Luštěnice
5. FK Dobruška
6. Výběr OFS MB "06"
7. SK VTJ Liberec

Volejbal: Junioři Sokola získali cenný skalp

V sobotu 6. února naši junioři nastoupili ve volejbalové lize proti v té době třetímu týmu soutěže, VK Choceň. Soupeř má zkušený tým, v němž jsou jen dva hráči ročníku 1998, ostatní členové týmu jsou zkušenými hráči ročníku 1996, který v letošním roce v juniorské kategorii končí a přechází do mužů. Proto jsme věděli, že toto dvojité utkání nebude procházka růžovou zahradou.

TJ Sokol Mnichovo Hradiště – VK Choceň 3:2 (21:25, 25:20, 8-25, 25:13, 15:12)

Naše družstvo začalo v základní sestavě: Kuba Eichler na postu nahrávače, Matouš Kratochvíl na univerzálu, Jan Eichler a Pavel Tvrzník na bloku, na smeči kapitán Jan Maděra, Filip Kováč a na liberu Kuba Kováč.

První set byl herně vyrovnaný, ale v polovině setu jsme začali po našich chybách ztrácet, a i přes naši snahu v koncovce jsme zkušeného soupeře nedotáhli. Před koncem sady na blok nastoupil Michal Novák a uvedl se úspěšným blokem i útokem z prvního sledu. Díky tomu, že se mu dařilo, zůstal v sestavě i po zbytek zápasu. Druhá sada se nesla v podobném duchu jako první, ale kupodivu v opačném gardu. Kluci i přes mírné zakolísání v koncovce, kdy ze stavu 23:14 nechali soupeře dotáhnout na 23:19, set s přehledem zakončili.

V třetím setu nás soupeř prakticky k ničemu nepustil. Naše chyby hlavně na příjmu, ale i v ostatních činnostech mu ulehčily vítězství v této sadě. Diváci možná očekávali, že to bude náš konec, ale ve čtvrtém setu jsme začali od začátku hrát opravdu vynikající volejbal.

Kluky zdobila bojovnost v poli, ale i tvrdá smeč a solidní bloky. Na naše poměry se dařila pestrá hra v útoku i podání a najednou soupeř nevěděl, co má hrát. Sadu jsme s přehledem vyhráli a šlo se do rozhodujícího tie-breaku.

Opět se očekávalo, že nás soupeř zatlačí, ale opak byl pravdou. Přes mírné zaváhání na začátku jsme hráli vyrovnaně (9:10). V závěru, kdy na síti byla trojice Matouš Kratochvíl, Pavel Tvrzník, Filip Kováč a na podání Kuba Eichler, se soupeř nemohl prosadit v útoku. V tomto postavení jsme uhráli pět míčů a otočili stav na 14:10. Víceméně bylo hotovo. Najednou jsme měli k dispozici čtyři mečboly a opět po mírném zaváhání, kdy jsme museli

vzít oddechový čas a kluky uklidnit, se Matouš Kratochvíl prosadil tvrdou smečí z handy a zápas vítězně ukončil.

Utkání muselo nadchnout všechny přítomné diváky (bylo jich asi pětadvacet), a to nejen dramatickostí, ale i hrou předváděnou oběma týmy.

TJ Sokol Mnichovo Hradiště – VK Choceň 0:3 (10:25, 17:25, 16:25)

Do druhého zápasu jsme nastoupili ve stejné základní sestavě, jakou jsme končili, jen na smeči se vystřídal bratr Maděrové. Kapitán Honza Maděra a jeho důraz na útok chyběl, ale možná i ta trocha uspokojení po vítězném tie-breaku ovlivnila náš výkon. Také soupeř ukázal, že umí hrát ještě lépe než v prvním utkání, a hlavně se mu tentokrát dařilo v útoku a na podání. Choceň dělala minimum chyb a zaslouženě jednoznačně vyhrála.

V prvním zápase si kluci ověřili, že se dá hrát a vyhrát opravdu s každým. Na těch, co chodí pravidelně na tréninky a do posilovny (Matouš Kratochvíl, Honza Maděra, Filip Kováč) bylo vidět velké zlepšení, ostatní by se k nim měli přidat, aby se mohli opírat o všechny hráče a užili si více vyrovnaného a dobrého volejbalu.

Pozitivně hodnotíme naši úspěšnou hru středem jak v případě blokařů, tak smečářů do signálu. Konečně se projevuje tréninková práce a důraz kladený na tuto činnost. Nahrávač si vedle toho začíná uvědomovat souhru se spoluhráči a nebojí se hrát rychlou hru, která se soupeři špatně brání. K tomu stále lépe tvrdí muziku náš diagonální hráč, jehož úspěšnost v útoku je rovněž nosným prvkem naší hry. Matouš se dokáže prosadit s přehledem i proti dvojbloku, což dává klid ostatním útočníkům.

Jiří Skřivan,
TJ Sokol Mnichovo Hradiště

V lednu uspořádala svou velkou sportovní akci, Sportovní den se zvířátky, Materská škola Mirová. ...12

Co se chystá v městském muzeu v letošním roce?

Muzeum připravilo na letošní rok, jak už je tradicí, dlouhodobější výstavy i jednorázové akce.

V roce 2016 si budeme připomínat významné výročí – 150 let od prusko-rakouské války, jejíž boje se odehrály i v okolí našeho města. Tomuto tématu bude věnováno také několik muzejních akcí. Především se budeme podílet na organizaci hlavní vzpomínkové akce, která proběhne 1. května. Tématu bude věnována také naše první letošní výstava, která je připravena na období dubna až června a má název Via Belli. Jejími autory jsou ti nejpovolanější – členové Komitétu pro udržování památek z války roku 1866.

Výstava přinese informace o celém průběhu války, my ji doplníme o události, které se odehrály v našem městě, a také o předměty zachované z té doby – o ukázky zbraní, munice, vojenské výstroje. K výstavě připravujeme také doprovodný program určený pro školy i veřejnost, jehož cílem je ukázat, jak nelehký byl život vojenský. Návštěvníci si tak kromě jiného například zkusí nést vojenskou brašnu s celou zátěží, co nejrychleji

Po výročí začátku první světové války bude muzeum připomínat rok 1866.

namotat na nohy onuce, ošetřit lehké zranění či vypočítat na mapě, kolik kilometrů chůze je čeká.

Prusko-rakouské válce věnujeme také letošní muzejní noc. Proběhne v pátek 3. června a snad i letos přinese návštěvníkům vedle poučení i zábavu. K tomuto tématu však chystáme ještě jednu akci. Bude to procházka po městě s výkladem, pracovním zatím nazvaná Po stopách války 1866, uskutečnit by se měla v dubnu.

Na jarní období jsme připravili

i další program. Rádi bychom pokračovali v nedávno započaté tradici setkávání se s paměťmi či pamětníky z našeho města. Tentokrát chceme představit náš muzejní poklad – Vzpomínky Františka Mendíka věnované Mnichovu Hradišti na konci 19. a na počátku 20. století. Pro ty, kdo rádi vzpomínají i na minulost ne tak dávnou, chystáme ve spolupráci se správou kina vzpomínku na mnichovohradištské letní kino. Máme k dispozici dokumentární film z jeho stavby i historické fotografie. Jistě to

Také letos muzeum pozve na hned několik zajímavých výstav.

bude zajímavé odpoledne.

Koncem června otevřeme další výstavu, tentokrát určenou milovníkům počítačů – Počítačový dávnověk. Název nám napovídá, že návštěvníci uvidí osobní počítače ze 70. až 90. let minulého století. K vidění bude několik desítek počítačů včetně neznámějších typů, jako jsou Sinclair ZX Spectrum, Didaktik Gama, Atari 800XL, Apple Macintosh. Dále budou vystaveny videohry a spousta další techniky z „dávné“ doby, návštěvník si je

bude moci vyzkoušet. Věříme, že výstava zaujme pamětníky i mladou generaci.

Podzim je v muzeu už tradičně věnován výtvarnému umění. V září a říjnu představíme obrazy dvou krajinářů z našeho města – Jaroslava Korčáka a Jaroslava Procházky. Převažujícími náměty by měly být motivy z Českého ráje. Na tomto místě znovu připomínáme skutečnost, že uvítáme zapůjčení obrazů Jaroslava Korčáka.

V říjnu bychom chtěli zorganizovat

další procházku po hřbitově se zastaveními u hrobů významných hradištských osobností. Pokud se uskuteční, rádi se budeme opět podílet také na Dni architektů či na Sousedské slavnosti. Na listopad připravíme další setkání se starými filmy či fotografiemi ze života v Hradišti. Prosinec bude jako vždy ve znamení adventní a vánoční výstavy.

Kromě výše zmíněných aktivit budeme pokračovat i v programech pro školy, ve spolupráci se Spolkem rodáků a přátel Mnichova Hradiště a jinými organizacemi.

Pokud byste měli, vážení čtenáři Kamelotu, nějaký nápad nebo přání, ať už na výstavu, besedu, přednášku nebo jinou akci, kterou by bylo v našich silách připravit, rádi vaše podněty uvítáme. Můžete nám je zavolat (326 771 001), napsat (muzeum@mnhradieste.cz) nebo přijít sdělit osobně.

Těšíme se na vaši účast na našich programech!

Jana Dumková, Muzeum města Mnichovo Hradiště

Učitel Josef Beran oslavil 98. narozeniny stojkou

Někdejší učitel Josef Beran oslavil v lednu neuvěřitelné 98. narozeniny. Když jej při této příležitosti přišla navštívit delegace z městského úřadu, nejen že překypoval energií, ale také demonstroval, že pro někoho je věk skutečně pouhé číslo. Gratulujeme a přejeme pevné zdraví!

Redakce

Krátká příprava před výkonem...

A pak stojka na dvou židlích!

Dobývání divočiny aneb staronová cesta k lesu

Ještě stále žijí pamětníci na cestu ze Lhotic do Mnichova Hradiště, která vedla přes Horku a byla z větší části dlážděná. Nynější zbylý úsek vedoucí na Horku a Kozlovku je relativně dobře zachovalý zhruba prvních sto metrů. Další část bylo možné jen tušit podle řady zarostlých ovocných stromů a stále patrného úvozu. A to byla škoda.

Proto se ve Lhoticích místní v čele s předsedou osadního výboru Zdeňkem Koudelkou rozhodli pro změnu. Dvě únorové soboty bylo slyšet pily, křovinořezy a praskání

ohňů. Na dobývání divočiny se podílelo zhruba pětadvacet nadšenců všech věkových kategorií. Výsledkem je znovu odkrytá a průchodná cesta nejen směrem na Kozlovku, ale i k bývalé škole. V plánu je do vhodných proluk nasadit ovocné stromy – hrušně, třešně, jabloně.

Je jen škoda, že se na Horku není možné po této cestě dostat, vedla totiž mezi poli a je v současnosti zaoraná.

Alena Ševců, Osadní výbor Lhotice

Finalisté soutěže sborů vystoupí v Litomyšli

V sobotu 19. března pořádá ZUŠ Mnichovo Hradiště krajské kolo prvního ročníku soutěžní přehlídky ve sborovém zpěvu. Ve městě se tak sejde celkem 14 dětských pěveckých sborů z celého Středočeského kraje. Kromě domácích Zvonečků a Zvonků se zúčastní pěvecké sbory z Mladé Boleslavi, Kladna, Kutné Hory, Nymburka, Pečce, Berouna, Rakovníka, Říčana, Kralup nad Vltavou, Líbeznice či Libčic.

Jedná se o historicky první soutěž pěveckých sborů základních uměleckých škol, jejíž vítěz se před-

staví v květnu v celostátním kole v Litomyšli.

Soutěž proběhne ve zrekonstruovaném sále Základní školy Studentská ve dvou blocích podle kategorií, sbory starších dětí budou soutěžit od 10:30, sbory mladších dětí od 14 hodin. Jejich výkony bude hodnotit porota ve složení PaedDr. Alena Tichá, Ph.D., Roman Michálek, Ph.D. a doc. PaedDr. Zdeněk Vimr. Soutěž je přístupná veřejnosti.

Alena Hejlová, ZUŠ Mnichovo Hradiště

Vzpomínka na Helenu Průškovou

V sobotu 6. února se rozšířila těžko uvěřitelná zpráva, že zemřela paní Helena Průšková. Ten šok byl ještě větší, když vyšlo najevo, že zemřela tragicky, při požáru rodinného domu, který obývala s manželem v Debrži. Anebo možná byla ta zpráva najednou pravděpodobnější. Nedalo se pochopit, že tato vitální žena, plná síly a plánů do budoucna, odešla přirozenou cestou. To, že se rozhodla hasit vzniklý požár, odpovídá její povaze, tak jak jsem ji znala. Rázná, energická, zvyklá řešit nastálé situace okamžitě, spoléhat sama na sebe a své síly.

Znala jsem paní Průškovou „pouhých“ 10 let. A tak jen z jejího vyprávění vím, že vyrostla se svou sestrou v Debrži, v rodině Hendrychových. Vystudovala ekonomickou školu v Mladé Boleslavi a provdala se za svého spolužáka Václava Průška. Společně vychovali tři děti, syny Martina a Václava a dceru Helenu. Paní Průšková žila od konce

60. let v Mnichově Hradišti. Více než 30 let pracovala jako archivářka ve Státním ústředním archivu, jehož pobočka byla umístěna v mnichovohradištském zámku. Po přestěhování archivních fondů do Prahy, s čímž se paní Průšková nikdy nesmířila, se odstěhovala do Debrže, kde pečovala o svou starou maminku. Po její smrti se znovu vrátila do práce.

Pravidelně docházela do městského muzea v Mnichově Hradišti a pořádala a zpracovávala staré písemnosti a archiválie. Začala pracovat také na městském úřadě. Kromě toho ale stále studovala historické materiály a psala články a knihy. Byla dlouhá léta členkou redakční rady sborníku Od Ještěda k Troskám, kam přispěla celou řadou zajímavých textů. Ten poslední se zabýval sochou svatého Vojtěcha, která stávala v Mnichově Hradišti poblíž bývalé pily. Stále slyším autorčina slova: „Až dodělám knihu, něco vám do sborníku zase napíšu.“

Bývalá archivářka Helena Průšková. Foto: Martin Weiss

Knih napsala paní Průšková pět. První dvě jsou věnované Mnichovu Hradišti – Život na Ostrově svaté Anny a Můj dům, můj hrad. Při jejich psaní využila paní Průšková svých obrovských znalostí o našem městě a zúročila 30 let práce

archivářky. Zvlášť ta druhá v pořadí je neocenitelným zdrojem informací o historii města a jeho obyvatelích. Na doplňování seznamů obyvatel jednotlivých domů paní Průšková stále pracovala, připravovala další a další údaje a poznatky.

Svoji pozornost ale obrátila také ke své Debrži. V roce 2010 vydala knihu Debrž, Hrdlořezy a Josefův Důl na starých pohlednicích, která vyvolala velký zájem a byla v krátké době rozebrána. V prosinci loňského roku vyšla paní Průškové kniha Škola v Debrži a její děti, asi její nejzdařilejší publikace. Zpracovala celou historii debřské školy, sehnala obrovské množství fotografií a dobových dokumentů. Kdo mohl tušit, že bude její knihou poslední... Při výčtu jejích publikací musíme připomenout také Loukovec v historii, kterou připravila k 800. výročí první zmínky o této obci, v níž dnes žije její dcera.

Paní Průšková se zabývala celou řadou témat. Připomeňme, že díky její iniciativě byl v Debrži umístěn tzv. Kámen zmizelých – vzpomínka na židovskou rodinu Pickových, kteří v Debrži žili a většina jich zahynula v koncentračních táborech. V Mnichově Hradišti byla paní Průšková členkou Spolku rodáků a přátel Mni-

chova Hradiště, pracovala ve spolku včelařů. V poslední době chystala vydání starých pohlednic Debrže a měla spoustu dalších plánů. Vždy ji například lákala historie mlynářských rodů z okolí. Bohužel, osud jí nedopřál tyto plány uskutečnit.

Paní Průšková byla velmi činná, obdivuhodně pracovitá a také velmi ochotná pomáhat. Obracela se na ni spousta lidí, pátrajících po nejruznějších informacích z historie svých rodin, obcí i okruhu svých zájmů. Ona se vždy snažila jim odpovědět či poradit. Nejen jim bude velmi chybět.

V našem muzeu zanechala svou práci stopu velmi výraznou. Po každé, když budu hledat jakoukoliv archiválii, vzpomenu si na ni. A když budu potřebovat nějakou informaci, napadne mě zavolat paní Průškové. Jen už bohužel nebudu mít kam...

Jana Dumková, Muzeum města Mnichovo Hradiště

KALENDÁŘ AKCÍ

KINO

Mezi očekávané filmové novinky patří i Trabantem do posledního dechu.

2. BŘEZNA, 9:30, FILMOVÁ PROJEKCE FERDA MRAVENEC Dílo H. Týrlové povýšené k dokonalosti hlasem F. Filipovského.
2. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE DEADPOOL Akční sci-fi. Zábavná komiksová podívaná věrná své předloze.
3. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE ROOM Drama. Nedobrovolný život matky a dítěte v jednom pokoji a pak svoboda.
4. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE DECIBELY LÁSKY Muzikálová komedie. Běžný život tří generací spojují hity Michala Davida.
5. BŘEZNA, 18:00, FILMOVÁ PROJEKCE ZKÁZA KRÁSOU Dokument. Opakování dokumentu H. Třeštíkové o herečce Lídě Baarové.
5. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE LÍDA BAAROVÁ Drama. Životní příběh Lídy Baarové vypráví režisér Filip Renč.
6. BŘEZNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE ALVIN A CHIPMUNKOVÉ: ČIPERNÁ JÍZDA Animovaný. Přijďte se podívat na nové veselé příhody Alvina a jeho přátel.
9. BŘEZNA, 10:00, FILMOVÁ PROJEKCE / DOPOLEDNÍ PROMÍTÁNÍ LÍDA BAAROVÁ Drama. Životní příběh Lídy Baarové vypráví režisér Filip Renč.
9. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE BROOKLYN Romantické drama. Příběh irské dívky vydávající se za prací do New Yorku.
10. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE AVE, CAESARI! Komedie. Nejnovější film bratří Coenů s hvězdným hereckým obsazením!
11. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE ZKÁZA KRÁSOU Dokument. Opakování dokumentu H. Třeštíkové o herečce Lídě Baarové.
12. BŘEZNA, 17:30, FILMOVÁ PROJEKCE DÁNSKÁ DÍVKA Drama. Příběh ženy a muže, jenž první na světě prošel změnou pohlaví.
12. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE DO POSLEDNÍHO DECHU 3D Dobrodružný. Záchranný člun pluje na pomoc potápějícímu se tankeru.
13. BŘEZNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE ŘACHANDA Komedie. Pohádková komedie o rozmazlené princezně se natáčela v okolí.
16. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE RODINNÝ FILM Drama. Rodiče odjeli na dovolenou. Jak to zvládnou nedospělé děti sami?
17. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE TRABANTEM DO POSLEDNÍHO DECHU Cestopisný dokument. Premiéra nového dobrodružného filmu D. Přibáně.
18. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE POLEDNICE Horor. Příběh o boji ženy se samotou, úředníky i vlastním šílenstvím...
19. BŘEZNA, 18:00, FILMOVÁ PROJEKCE TRABANTEM DO POSLEDNÍHO DECHU Cestopisný dokument. Premiéra nového dobrodružného filmu D. Přibáně.
19. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE DVOJNÍCI Komedie. O. Sokol v dvojroli ve filmu plném nečekaných zvratů!
20. BŘEZNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE KUNG FU PANDA 3 Animovaný. Slavný pandí bojovník se vrací a předává své umění vesnici!

23. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE CHŮVÁK Komedie. Muž v roli chůvy a děti, které všechny ženské chůvy vystrnadily.
24. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE TOTEM VLKA Dobrodružný. Režisér J. J. Annaud a jeho nový film z mongolských stepí.
25. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE TRABANTEM DO POSLEDNÍHO DECHU Cestopisný dokument. Premiéra nového dobrodružného filmu D. Přibáně.
26. BŘEZNA, 17:30, FILMOVÁ PROJEKCE ZOOTROPOLIS: MĚSTO ZVÍŘAT Animovaný. Obyvatelé zvířecího velkoměsta řeší stejné problémy jako lidé.
26. BŘEZNA, 20:00, FILMOVÁ PROJEKCE DVOJNÍCI Komedie. O. Sokol v dvojroli ve filmu plném nečekaných zvratů!
27. BŘEZNA, 15:00, FILMOVÁ PROJEKCE KUNG FU PANDA 3 3D Animovaný. Slavný pandí bojovník se vrací a předává své umění vesnici!
30. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE KMOTR Gangsterské drama se vrací do kin v obnovené digitalizované premiéře!
31. BŘEZNA, 19:00, FILMOVÁ PROJEKCE TEORIE TYGRA Komedie. Starší muž J. Bartoška se bouří proti životnímu stereotypu.

DIVADLO

5. BŘEZNA, 19:30, NOVÁ INSCENACE DS TYL MNICHOVO HRADIŠTĚ RODINA JE ZÁKLAD – Ray Cooney Doktor David Mortimore se připravuje na důležitou přednášku u Ponsobyho nadace, která může zásadně ovlivnit jeho kariérní postup. V téhle chvíli nepotřebuje víc než chvíli klidu. Jenže toho se mu v londýnské Nemocnici U Svatého Ondřeje zoufale nedostává. V nejméně příhodné chvíli se totiž objeví osoba, kterou ani v nejmenším nečekal... Na premiéru nové komedie místních ochotníků jsou k dispozici již jen přístavky.
10. BŘEZNA, 19:30, ABONENTNÍ DIVADELNÍ CYKLUS VELKÝ HOLKY NEPLÁČOU – Neil Simon Co si počnou dvě dámy, kterým se rozpadlo manželství? S humorem a nadsázkou řeší své problémy a založí spolu takzvané manželství, ve kterém každá hraje dál tutéž roli, díky níž dovedla manžela málem k šílenství a rozvodu. Situace a dialogy budou divákům dost možná připomínat humor oceňovaného seriálu Sex ve městě. Hrají: Jana Šulcová, Veronika Jeníková, Dana Batulková, Vendula Křížová ad. Představení Divadla U Hasičů uvádí Agentura Familie Praha. K dispozici posledních šest vstupenek.
19. BŘEZNA, 15:00, DIVADELNÍ POHÁDKA O CHYTRÉ PRINCEZNĚ Příběhy na motivy klasických pohádek Boženy Němcové se dětem patrně nikdy neokoukají. Březnová pohádka bude vyprávět o velkém přání, pekelné pomoci, nesplnitelných úkolech, chytrosti, ale hlavně o velké lásce. Uvádí Divadlo Pohádka Praha, vstupenky v prodeji před představením.

19. BŘEZNA, 19:30, NOVÁ INSCENACE DS TYL MNICHOVO HRADIŠTĚ RODINA JE ZÁKLAD – Ray Cooney První repríza komedie místních ochotníků.

31. BŘEZNA, 19:00, ABONENTNÍ KONCERT KRUHU PŘÁTEL HUDBY SEDLÁČKOVO KVARTETO Smyčcové kvarteto vzniklo v roce 2006 na pražské AMU a nyní hraje ve složení: Michal Sedláček a Jan Maceček – housle, Ondřej Martinovský – viola, Karel Chudý – violoncello. Soubor podporuje tvorbu současných českých komponistů mladší generace a je držitelem ocenění z mnoha mezinárodních soutěží. Koncert je přístupný i posluchačům mimo abonmá, předprodej v Klubu.

SÁL KLUBU

8. BŘEZNA, 19:00, PŘEDNÁŠKA BUDDHISMUS V MODERNÍM ŽIVOTĚ Buddhovo učení ukazuje na samotnou podstatu naší existence, na dokonalou podstatu všech jevů. Ukazuje nám potenciál mysli. Díky jeho pochopení je možné prožívat trvalé štěstí. Buddhismus nezná dogmata. A vyžaduje nezávislé a kritické myšlení. V tříhodinovém bloku přednáší Pavel Fidler. Vstupenky za 80 Kč a 50 Kč (seniorská sleva) v prodeji výhradně na místě.
--

SPORT

12. BŘEZNA, 14:00, SÁL SOKOLOVNY TJ SOKOL MH „A“ – TJ SOKOL ROZTOKY 3. liga stolního tenisu mužů 21. kolo.
13. BŘEZNA, 10:00, SÁL SOKOLOVNY TJ SOKOL MH „A“ – TTC BRANDÝS NAD LABEM 3.liga stolního tenisu mužů 22.kolo.

PLESY

4. BŘEZNA, 20:00, SÁL ZŠ STUDENTSKÁ IX. REPREZENTAČNÍ PLES MĚSTA MNICHOVO HRADIŠTĚ Již 9. ples Města Mnichovo Hradiště jistě docílí svého přívlastku „reprezentační“. Začne předtančením Terezy Říповé a Martina Šimka z TK Rytmus Bakov nad Jizerou a jeho program dále obohatí Skokan v obleku, retro návrat do swingových kaváren Groovy Cats nebo taneční rychlokurz V rytmu swingu. Letos poprvé tu budou uděleny Ceny města. Nebude chybět bohatá soutěž o ceny. Moderuje Luboš Dvořák. Hraje osvědčený Orchestr Domestic. V prodeji již pouze lístky ke stání.
11. BŘEZNA, 20:00, SÁL SOKOLOVNY 1. ŠKOLNÍ PLES K tanci a poslechu hraje Medusa Rock, večerem provází Štěpán Tuček. Vstupenky si lze v předprodeji zakoupit v Knize Monna, v Knihkupectví a papírnictví Otáhalová i na místě v den konání plesu.
18. BŘEZNA, 19:00, SÁL SOKOLOVNY STUDENTSKÝ PLES GYMNÁZIA MNICHOVO HRADIŠTĚ Hraje kapela Víkend Rock, tematický či společenský oděv podmínkou.

OSTATNÍ

7. A 21. BŘEZNA, 15:00–17:00 KONZULTACE VEŘEJNOSTI S ARCHITEKTEM MĚSTA Architekt města MgA. Jakub Chuchlík je každé sudé pondělí k zastížení v 2. patře Městského úřadu Mnichovo Hradiště v místnosti č. 202 a je k dispozici veřejnosti.
--

KLUB DĚTÍ A MLÁDEŽE

4. AŽ 5. BŘEZNA, 18:00–10:00 PYZAMOVÝ VEČÍREK Zveme všechny dívky na již tradiční holčičí mejdan. Budeme hrát hry, líčit se a nebude chybět ani promenáda v pyžamech. Vezměte si s sebou dobrou náladu, spacák, hygienické potřeby, líčidla a nějakého milovaného plyšáka. V ceně je zahrnuta strava, pitný režim a materiál. Cena:150 Kč.
8. BŘEZNA, 17:00–19:00 TVOŘIVÁ DÍLNA - VELIKONOČNÍ DEKORACE Přivítejte jaro s vlastní dekorací. Na výběr bude mnoho technik a materiálů. Cena dle zvolené dekorace od 80 Kč. Přihlášky nejpozději do 4. března.
12. BŘEZNA, 9:00–13:00 KURZ ŠITÍ Kurz pro začínající i zkušenější švadlenky. Pod vedením lektorky se naučíme základní i pokročilejší techniky. Materiál (podle představ, co si budete chtít ušít) a šicí stroj je vhodné mít s sebou. Přijďte si odpočinout a ušít si kabelku, halenku či šaty. Kurz je vhodný nejen pro děvčata a chlapce od 12 let, ale i pro dospělé! Cena: 200 Kč. Přihlášky nejpozději do 10. března.
13. BŘEZNA, 14:30–17:00 MAŠKARNÍ BÁL Zveme všechny malé i velké na již tradiční maskarní bál. Letošní téma „Z pohádky do pohádky“ vás zavede mezi známé pohádkové bytosti. Kromě tance a soutěží pro vás bude připraven i bohatý doprovodný program. Každé dítě si domů odnese malý dárek. Cena: 50 Kč, rodinné vstupné 150 Kč.
18. AŽ 19. BŘEZNA, 18:00–11:00 PŘESPÁNÍ V ZEMI NEZEMI Vydejte se na noc do světa pohádek, kde se můžete setkat s oblíbenými hrdiny. Večer plný příběhů, her, soutěží a tvoření. S sebou pyžamo, spacák, hygienické potřeby, přezůvky. Přihlášky do 16. března. Cena: 150 Kč.

22. BŘEZNA, 9:00–11:00 CESTA ZA VELIKONOČNÍM ZAJÍČKEM Dopolední program pro nejmenší děti a jejich maminky s velikonoční tematikou. Na cestě za velikonočním zajíčkem budete plnit drobné úkoly a nakonec dostanete malou odměnu. Cena: 50 Kč.

24. A 25. BŘEZNA, 8:00–16:00 VELIKONOČNÍ POŠKOLÁK S PROGRAMEM Pro kluky i holky jsme v Klubu připravili velikonoční prázdniny plné her, vyrábění a zábavy. Přihlášky nejpozději do 18. března. V ceně je zahrnuta 2x svačina, oběd, pitný režim a materiál na vyrábění. Cena: 250 Kč/den.
--

SYCHROV

5. BŘEZNA, 9:30–17:00, PŘEDNÁŠKA NAUČTE SE, JAK SPRÁVNĚ PEČOVAT O OVOCNÉ STROMY Stříhání, tvarování, hnojení, ochrana před škůdci, sklizeň, odrůdy. Bezplatný kurz proběhne přímo v jablečném sadu na Sychrově, poté se účastníci přesunou do klubu Sychrovák. S sebou vlastní nářadí (nůžky na větvě malé i velké, pilku, štafle, žebříky...).

HISTORIE

Prusko-rakouská válka roku 1866 a bitva u Mnichova Hradiště

V neděli 1. května proběhne v Mnichově Hradišti vzpomínková akce konaná ke 150. výročí bitvy, která se zde 28. června 1866 odehrála mezi pruskými a rakouskými vojsky. Základní informace o pozadí této historické události by měly přinést články v tomto a následujícím čísle Kamelotu. V tomto textu je věnována pozornost průběhu války a mnichovohradištské bitvě. Navazující díl bude zaměřen především na prožitky tehdejších obyvatel, pruskou okupaci a památky na válku.

Hlavní příčinou války byl spor rakouského císařství a pruského království o ovládnutí německého prostoru, kde od roku 1815 existovalo jakési volné sdružení států zvané Německý spolek, v jehož čele stálo Rakousko. Oproti tomu Prusko, a zvláště pak jeho kancléř Otto von Bismarck, usilovalo o vznik jednotného moderního německého státu, v němž by samo hrálo hlavní roli. V tomto „novém Německu“ pak přirozeně nebylo počítáno s Rakouskem. Přímou záminkou pro vypuknutí války byl spor o správu Holštýnska, které Rakousko a Prusko dobyly v roce 1864 na Dánsku.

Již od jarních měsíců roku 1866 se o válce takřka nepochybovalo, což potvrdila i dubnová mobilizace. Obratná pruská diplomacie si zajistila neutralitu Francie i Ruska a nadto získala spojení v Itálii. Tento teprve nedávnou sjednocený stát vstoupil do války s cílem získat dosud rakouské Benátsko. Ačkoliv byli Italové 24. června 1866 poraženi v bitvě u Custozy, Prusové dosáhli svého, neboť Rakušané museli část svého vojska vyčlenit právě pro boje na Apeninském poloostrově. Na rakouské straně sice stála řada německých států, například Bavorsko, Hannover, Hesensko či Sasko, ale jen oddíly posledně jmenovaného spojení se připojily k rakouské armádě. Ostatní německé státy musely čelit přímé agresi samostatné pruské armády a byly pak postupně poraženy.

V polovině června si rakouský císař František Josef I. a pruský král Vilém I. vyměnili válečné manifesty a již 22. června vtrhly první pruské jednotky do Čech. Velitel rakouské Severní armády (Jižní operovala proti Itálii) Ludwig von Benedek soustředil většinu svých sil, tedy asi 200 tisíc mužů, na Moravě, neboť očekával pruský útok ze Slezska na Vídeň. Pruské velení, v čele s náčelníkem generálního štábu Helmuthem von Moltke, sice zvolilo ofenzivní strategii, avšak hodlalo vpadnout z několika směrů do Čech a porazit Rakušany a Sasy „někde v okolí Jičína“. Oddíly pruské 1. armády (93 tisíc mužů) měly vniknout do Čech z Lužice přes Liberec, jednotky 2. armády (115 tisíc mužů) ze Slezska přes Trutnov, Broumov a Náchod a konečně 46 tisíc mužů sdružených v Labské armádě mělo po obsazení Saska postupovat přes Šluknov k Mimonu a Mnichovu Hradišti.

Proti této jasné přesile stál v Čechách pouze rakouský I. armádní sbor (33 tisíc mužů) a 1. lehká jezdecká divize (4 500 mužů), k nimž se po ústupu ze své vlasti přičlenil i saský sbor (přes 20 tisíc mužů). Úkolem této tzv. Jizerské skupiny, nazvané podle její dislokace v prostoru u Mnichova Hradiště, bylo především pozorovat nepřátelský postup, vést dílčí bojová střetnutí a nakonec se připojit k hlavní armádě, která v polovině června zahájila

přesun z Moravy do Čech.

Pruské jednotky postupovaly českým pohraničím v poměrně rychlém tempu – 23. června obsadily Rumburk, o den později Liberec a 26. června již byly v Turnově a Mimonu. K prvním větším střetnutím došlo 26. června u Kuřívod, kde museli Rakušané ustoupit před nepřátelskou přesilou, obdobně se jim téhož dne vedlo i u Českého Dubu. V noci z 26. na 27. června propukl boj o přechod přes Jizeru ve Svijanech-Podolí. Poražené rakouské oddíly se stáhly k Mnichovu Hradišti a bylo rozhodnuto, že následujícího dne, tedy 28. června, celá Jizerská skupina ustoupí k Jičínu, neboť postupem pruských jednotek k tomuto městu mohli být Rakušané a Sasové odříznuti od Benedekovy Severní armády operující již v té době ve východních Čechách. Tento ústup byl však ohrožen možnými pruskými útoky, jak ve směru od Kuřívod, tak od Turnova, a proto bylo v okolí Mnichova Hradiště ponecháno několik jednotek, které měly kryt zbytek Jizerské skupiny. Konkrétně v okolí Kláštera Hradiště nad Jizerou a v Mnichově Hradišti to byla brigáda Viktora Augusta Leiningena (sedm praporů pěchoty, tj. 7 000 mužů), další oddíly pak byly určeny pro obranu vrchu Mužský a okolí Bosně. Zde je nutné si uvědomit, že Rakušané pojali celé budoucí střetnutí jako ústupovou akci – nešlo jim tedy o vítězství, kterého vzhledem k celkovému nepochybnému sil ani nemohli dosáhnout, ale především o umožnění bezpečného opuštění Pojizeří směrem k Jičínu.

Již kolem půl sedmé zahájil předvoj Labské armády (přibližně 7 000 mužů) útok na Dolní Krupou. Rakouské oddíly zde vedly rychlý ústupový boj, který byl až kolem 9. hodiny na chvíli zastaven v okolí Bílé Hlínky, neboť pruské jednotky se dostaly do palby nepřátelské dělo-

Pruská pěchota brodí Jizeru u shořelého mostu ve směru na Klášter Hradiště. Za pozornost stojí zejména dodné dochované kamenné pilíře s koulemi na okraji nájezdových plošin.

střelecké baterie umístěné za Klášterem Hradiště u silnice na Jivinu. Prusové však své jednotky rozvinuly do šíře a mohutnými křídelními obchvaty zaútočily na Klášter Hradiště. Obec byla poměrně rychle dobyta a rakouským oddílům nezbylo nic jiného, než po 10. hodině ustoupit za Jizeru a spálit za sebou most.

Další pruský postup do města zdržela rakouská dělostřelecká baterie umístěná u (dnes již bývalého) židovského hřbitova. Prusové nakonec přebrodili Jizeru, která měla

v těchto dnech poměrně nízké stavby vody, přibližně v místech dnešní „Kofoly“, vpadli dělostřelcům do boku a donutili je k ústupu. Přibližně ve stejnou dobu bylo Mnichovo Hradiště napadeno dalšími pruskými jednotkami i ve směru od Mohelnice, kam se pruská 14. divize dostala díky svému předchozímu postupu od Jablonného na Osečnou a Český Dub. Příslušníci rakouského praporu polních myslivců č. 32 tento útok sice v prostoru zámku odrazili, ovšem Leiningen se krátce před 11. hodinou rozhodl Mnichovo Hradiště opustit a soustředit své jednotky směrem k Bosni. Jednalo se o naprosto logický krok, neboť Prusové se k městu blížili od židovského hřbitova, od Kláštera Hradiště i od Mohelnice a rakouským jednotkám tak mohlo hrozit obklíčení. Krátce před půl dvanáctou bylo již také Mnichovo Hradiště Prusy obsazeno, avšak pokus o další pronásledování rakouských jednotek byl zastaven palbou dělostřeleckých baterií z návrší u Dobré Vody.

Přibližně ve stejnou dobu,

kdy Rakušané ustupovali z města, ozvala se dělostřelecká palba také z Mužského. Dvě dělostřelecké baterie (16 děl), které zde byly umístěny v širokém půlkruhu poblíž dnešní restaurace Na Krásné vyhlídce, totiž zahájily palbu na jednotky pruské 8. divize postupující od Svijan k Březině. Ve směru od Turnova se k Mužskému přes Všeň a Příhrazy přiblížila také 7. divize. Dva její prapory zamířily k vrcholu Mužského přímo od Příhráz, zatímco další čtyři její jednotky provedly obchvat přes Olšinu a Dneboh k Bosni. Krátce po 11. hodině byly dělostřelecké baterie napadeny Prusy postupujícími od Příhráz a jen ve velkém chvatu se jim podařilo ustoupit k Bosni. Při tom jim dostatečnou podporu poskytli zejména příslušníci praporu polních myslivců č. 29, jejichž opěrným bodem se stal samotný vrchol Mužský. Ovšem i oni museli brzy ustoupit směrem k Bosni, podobně jako 3. prapor pěšího pluku č. 45, který se nacházel u obce Mužský.

Kolem 12. hodiny se tyto rakouské jednotky dostaly až k Bosni. Zde dislokované dva pěší prapory podnikli ještě protiútok proti Prusům, který umožnil oddílům z Muž-

ského bezpečný odchod z bojiště. To byla v podstatě poslední fáze bitvy u Mnichova Hradiště, rakouské jednotky následně ustoupily ke Kněžmostu, odkud ještě dělostřelci ostřelovali Prusy v Bosni, kteří se však již k pronásledování nepřítele neuchýlili. Ostatně dosáhli svého cíle a navíc byli nepochybně vyčerpání – rychlý pochod od Turnova přes Všeň a Mužský do Bosně ve skutečně dusném červnovém dnu (již brzy odpoledne přišla vydatná bouřka), byl jistě velmi namáhavý.

Prusové své vítězství vykoupili celkovou ztrátou (padlí, ranění i nezvěstní) osmi důstojníků a 333 mužů, oproti tomu Rakušané odpočítali ze svých stavů 20 důstojníků a 1 634 mužů, z čehož však bylo více jak 1 200 zajatců. Přes tyto vysoké ztráty se však i Rakušanům podařilo umožnit relativně pokojný odchod většiny jednotek Jizerské skupiny směrem k Jičínu.

Rakušané se Sasy však byli poraženi i zde a obdobně si vedly i další armádní sbory u Trutnova (tamní jednodenní rakouské vítězství se obrátilo v krutou porážku hned následující den), Náchoda i České Skalce. Rozhodující bitva se 3. července sice neodehrála „u Jičína“, ale u Hradce Králové, ji-

Pruská jehlovka

Pruská puška nabíjená zezadu, v jejímž spouštěcím mechanismu se nacházela zvláštní jehla, která dala celé zbraně jméno. Stala se tak jistým symbolem, někdy i legendou celé války, neboť bývala mnohdy považována za klíčový faktor pruského vítězství. Je nepopiratelnou pravdou, že umožňovala dvakrát až třikrát rychlejší střelbu (tedy asi 4–6 ran za minutu), než rakouská „předovka“ systému Lorenz. Ovšem zatímco účinný dostřel rakouské zbraně činil přinejmenším 700 metrů, jehlovka byla schopná zhruba polovičního výkonu. Rakušané ovšem nevyužili přednost své zbraně, ale základní složkou jejich taktiky byl masivní bodákový útok sevřených mas. Z rychle nabíjené jehlovky pak bylo možné takto postupující nepřátele likvidovat skutečně ve velkém množství.

Organizace armád

Struktura obou bojujících armád se značně lišila, jednotným prvkem byl však pěší pluk tvořený v poli třemi prapory po 1 000 mužích. Na rakouské straně představovala základní jednotku brigáda tvořená dvěma pluky doplněnými jedním praporem polních myslivců – celkem 7 000 mužů. Obvykle čtyři brigády pak tvořily armádní sbor doplněný o jezdecký a dělostřelecký pluk a technické oddíly. V pruské armádě byla stěžejní operační jednotkou divize tvořená dvěma brigádami (každá po dvou plucích, tedy asi 6 000 mužů) doplněnými potřebnými mysliveckými, jezdeckými, dělostřeleckými a technickými oddíly. Pro náš text je klíčová zejména informace, že jeden prapor čítal v obou armádách zhruba 1 000 mužů.

Vojín a nadporučík rakouského pěšího pluku č. 38, jehož jednotky bojovaly především v okolí Kláštera Hradiště nad Jizerou. Vojín má přes rameno stočen šedý plášť, který oblékal do boje.

Řadový příslušník a šikovatel (poddůstojník) pruské pěchoty, které lze rozeznat především díky tradiční kožené pokrývce hlavy s mosazným hrotem, takzvané pickelhaubně.

nak však plně odpovídala pruským plánům a skončila jejich jasným vítězstvím. Rakušané se stáhli na Moravu a následně se soustředili na přípravu obrany Vídně. K té však již nedošlo, neboť na konci července bylo uzavřeno příměří a definitivní mír byl stvrzen v Praze 23. srpna. I z těchto dat je zřejmé, že válka se odehrála skutečně „bleskově“.

Politických důsledků pruského vítězství bylo hned několik. Tím nej důležitějším bylo vytlačení Rakouska z německého prostoru, který se celý dostal pod pruskou hegemonii, což vyvrcholilo v roce 1871 vznikem sjednoceného německého císařství. Itálie, i přes porážku své armády, byla jako spojenec odměněna ziskem Benátska. Na rakouské vnitropolitické scéně způsobila porážka hluboký rozkol, který následně v roce 1867 vedl ke vzniku dualistického Rakouska-Uherska. A domýšleno ještě dále, opuštění německého prostoru donutilo habsburskou monarchii orientovat se na balkánský prostor, kde také v důsledku 1. světové války našlo svůj konec.

Martin Barus, Komitét pro udržování památek z války roku 1866

Předběžný program vzpomínkové akce 1. května 2016

Dopoledne: Žehnání obnoveného křížku v Jiráskově ulici, pietní akt na hřbitově, průvod městem
Odpoledne: bitvění ukázka na louce u Jizery ve směru na Mohelnici, bohatý doprovodný program

LETNÍ SPORTOVNÍ KEMP

Zveme kluky a holky narozené **2002 - 2010**
na 2.ročník 5-denního letního příměstského SPORTOVNÍHO kempu

18.7.-22.7.2016

Sportovní náplň kempu

aktivita pro kluky - fotbal, florbal, házená
pro dívky - aerobik, zumba, zdravé cvičení

V ceně je zahrnuto

každý den výuka anglického jazyka, kempové oblečení, ceny,
celodenní strava - 2x svačina, oběd, pitný režim

Termín přihlášek do 30. 4. 2016
Cena 2 800 Kč
Místo konání fotbalový areál SK
Jivina + tělocvična

Kontaktní osoba: Mgr. Roman Magada - **725 266 660**
Ing. Lenka Magadová - **777 802 501**
www.nimaxgroup.eu, kempjivina@seznam.cz

Sportujeme rádi!

Každoročně pořádá Mateřská škola Mírová v mnichovohradištské sportovní hale BIOS pravidelné týdenní cvičení předškoláků ve spolupráci se základní školou v Sokolovské ulici. Cvičíme od podzimu do jara a je to moc fajn.

Každý rok také v hale pořádáme velký sportovní den pro všechny děti z naší mateřské školy. Ten letošní

měl název Sportovní den se zvířátky a konal se koncem ledna.

Děti s opičkou zdolávaly opičí dráhu, jako hadi prolézaly tunelem, veverce pomohly hokejkou dostat všechny oříšky do doupěte, na trampolínách skákaly jako klokani, prolézaly kozím chlívkem a také šplhaly ve snaze ukořistit med jako medvědi. Za splnění každé disciplíny dostaly

na tričku samolepku – obrázek zvířátka.

Celým sportovním dnem provázely děti dvě беруšky a všichni jsme si to moc užili. Nechyběly sladké odměny, také zdravé odměny – ovoce, medaile ani putovní poháry.

Nadě Kudrnáčová,
Mateřská škola Mírová

Třídy septima a 3.A vás srdečně zvou na

STUDENTSKÝ PLES na téma CESTA ČASEM

KDY: 18.března od 19 hodin
KDE: mnichovohradištská sokolovna

K tanci a poslechu zahraje kapela VÍKEND ROCK.
Tematický nebo společenský oděv podmínkou.
Lístky k zakoupení na GMH a v knihkupectví Monna.
Vstupné: 150,-

Gymnázium Mnichovo Hradiště

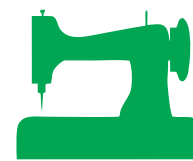
Pište s námi Kamelot

Pořádáte v Mnichově Hradišti anebo jeho bezprostředním okolí zajímavou akci a chcete na ni pozvat Hradišťáky? Rádi fotíte a hledáte místo, kde publikovat své snímky? Máte vůči životu ve městě nějakou výhradu a chcete se o ni podělit s veřejností? Kamelot je tu pro vás! Městský zpravodaj je od svého založení otevřen čtenářským příspěvkům a dlouhodobě rozšiřuje svou základnu příspěvatele, kterým věří, že je stále zajímavější. Svě články, názory i fotografie můžete zasílat na kamelot@mnhradiste.cz (pouze přílohy nesmí překročit 5 MB, zasílate-li více dat, využijte internetovou úschovnu), rozhodně je přivítáme.

Redakce

OPRAVY A ÚPRAVY OBLEČENÍ A BYTOVÉHO TEXTILU

- úprava délky nohavic, rukávů
- výměna zipů - kalhoty, bundy
- oprava děr - záplaty, nášivky
- úprava a šití záclon a závěsů
- zužování oděvů (podle možností)

Míja **602 168 842**
Turnovská 292, Mnichovo Hradiště
PRACOVNÍ ODĚVY

Kamelot:

zpravodaj města Mnichovo Hradiště
zapsán do evidence periodického tisku

Reg. č.: MK ČR E 19893

číslo 03/2016, náklad 3500 ks, vychází 3. března 2016
jako měsíčník vydává město Mnichovo Hradiště,
Masarykovo náměstí 1, 295 21 Mnichovo Hradiště
IČ: 00238309

kontakt: 606 635 289,
email: kamelot@mnhradiste.cz

Redakce

Pro inzerenty

Chcete v Kamelotu, oficiálním měsíčníku města Mnichovo Hradiště, inzerovat, a oslovit tak každý měsíc 3500 domácností? Vaši inzerci uvítáme. Stačí si připravit inzertní podklad a oslovit Ing. Danu Stránskou (dana.stranska@mnhradiste.cz). Konkrétní ceník i všeobecné podmínky inzerování naleznete v sekci Kamelot na webu města. Pouze je třeba brát v úvahu několik zásad: inzerce nesmí v rámci jednoho vydání v součtu překročit maximální míru, která činí dvě celé strany, a inzerenti, kteří se přihlásí jako první nebo s Kamelotem navázali dlouhodobou spolupráci, mají přednost. Takže neváhejte a prezentujte své služby či svou firmu!

Redakce

Vás srdečně zve na

1. školní ples 11. 3. 2016 od 20:00 hod

sál Sokolovny v Mnichově Hradišti (u zdravotního střediska)

K tanci a poslechu hraje Medusa Rock. Večerem provází Štěpán Tuček.

Cena vstupenky: 100 Kč

Vstupenky si lze zakoupit v předprodeji Kniha Monna, Knihkupectví a papírnictví Otáhalová od 10. 2. 2016. Prodej vstupenek bude zajištěn i v den konání plesu - na místě.

Hlavní sponzor akce:
Tomáš Kozlík - Bells-seven Group Cz

Grafické práce:

INNOIT.cz